

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

לפני כב' השופטת הבכירה סבין כהן

מועצה אזורית באר טוביה
ע"י ב"כ עוה"ד תום נוימן

התובעת

נגד

1. המקור עיתון מקומי
2. אליאור עמר
3. שלומי קליימן
ע"י ב"כ עוה"ד יהל סגל

הנתבעים

פסק דין

1
2 תביעת לשון הרע של מועצה אזורית נגד עיתון מקומי, שפרסם כתבה בה נטען, כי תושבי המועצה
3 טוענים, כי המועצה מפלה בתקציביה יישובים מסויימים, על רקע נטייתם הפוליטית בבחירות
4 המקומיות וכי המועצה נוהגת בחוסר שקיפות כלפי תושביה.

הרקע העובדתי וטענות הצדדים.

7 1. התובעת הינה מועצה אזורית, שבתחומיה 23 יישובים, 18 מושבים, מושב שיתופי, קיבוץ, כפר
8 נוער ומרכזים קהילתיים (התובעת תכונה להלן גם: "המועצה"). בתחום שיפוט המועצה כ-
9 21,000 תושבים. בראש המועצה עמד במועדים הרלוונטיים לתובענה והחל משנת 2004, מר
10 דרור שור. בבחירות לראשות המועצה בשנת 2013, נבחר מר שור לקדנציה שלישית.

11
12 שלומי קליימן, נתבע 3, הינו בעליו והמוציא לאור של עיתון מקומי 'המקור' ואליאור עמר,
13 נתבע 2, הינו כתב בעיתון והעורך הראשי של העיתון. העיתון, נתבעת 1, אינו אישיות משפטית
14 והעיתון הוא כאמור בבעלות מר קליימן. במועדים הרלוונטיים לתובענה, שימש מר עמר
15 ככתב העיקרי והכמעט הבלעדי בעיתון.

16 העיתון הופץ במועדים הרלוונטיים לתובענה בכ- 6,000 עותקים מידי שבוע בקרית מלאכי
17 ויישובי הסביבה, לרבות אלו שבתחום המועצה, כשעל פי הנטען, פוטנציאל הקוראים הוא
18 כ- 50,000 איש.

19

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

2. עניינה של התביעה בכתבה שפורסמה במקומון בגיליון מספר 23, שהופץ בתאריך 19.12.14 (עמ' 30 לעיתון), כתבה שהתובעת טוענת לגביה, כי חלקים ממנה מהווים לשון הרע כהגדרתה בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").

לטענת התובעת, מטרת הכתבה להכפיש את שם המועצה וליצור דעה, כי אינה מתפקדת כראוי, הפרסום מונע משיקולים פוליטיים ונקמניים ויש בו כדי לקעקע את אמון התושבים ברשות המנהלית ולהציגה כמפרה את חובותיה לשקיפות, חובת האמון שלה כלפי הציבור, חובת ההגינות וכפועלת בחוסר תום-לב וזאת על ידי העלאת טענות בדבר הפלייה והענקת תקציבים משקוליים פוליטיים וזרים כלפי תושבי היישובים אשר לא בחרו בראש המועצה הנבחר. לטענת התובעת, פרסום הכתבה נעשה ללא כל בירור עובדתי וכולו רצוף ציון עובדות "שקריות", גיבוב עדויות, הסתמכות על "תושבים אנונימיים" שהם לא יותר משתי תושבות, אימוץ כזבים והכול במטרה לפרסם כתבה עיתונאית בכל מחיר- אף אם המחיר הוא פגיעה בשמה הטוב של המועצה. הפרסום הכוזב היה סיסטמתי, מתוך רצון להשיג את מטרת הנתבעים לפגוע במועצה, ללא נקיטת אמצעים עיתונאים סבירים. התנהלות שיטתית זו של הנתבעים יש בה ללמד על כוונתם הברורה לפגוע במועצה.

התובעת מבססת את התביעה על סעיף 1 לחוק:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם:

(2) לבזות אדם של מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסות לו:

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,

במשלוח ידו או במקצועו.."

לדברי התובעת, הכתבה מהווה לשון הרע ולפיכך על הנתבעים לשלם לתובעת פיצויים בסך של 250,000 ₪, בגין הפגיעה שנגרמה לתובעת, או לחלופין, פיצויים בסך 100,000 ₪, פיצוי סטטוטורי לפי סעיף 7א (ג) לחוק- שהוא פיצוי ללא הוכחת נזק, כשלטענת התובעת, הנתבעים פרסמו את הכתבה מתוך מטרה לפגוע בתובעת.

לטענת התובעת, הכתבה הנדונה בתביעה יצרה הדים וגלים רבים, המכים בתובעת ובמוניטין שצברה עד היום. התובעת נסמכת על פסק הדין בעניין ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (פורסם בנבו (04.08.2008), בו נקבע כי סכום הפיצוי נועד לשרת מספר תכליות: תכלית התרופה- הרצון להביא את הנפגע למצבו כפי שהיה טרם פרסום לשון הרע וכן תכלית עונשית ותכלית הרתעתית.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 לטענת התובעת, היא דוגמא לרשות מקומית אשר עמלה קשות לבצע את תפקידה נאמנה
2 ואכן זכתה בפרסים רבים על מנהל תקין והוכרה על-ידי משרד הפנים כרשות איתנה. בנוסף,
3 הנתבעים לא עשו ולו מאמץ קל לבדוק את נכונות הפרסום, אילו הנתבעים היו בודקים ולו
4 בדיקה מינימלית את העובדות היבשות, או פונים לרשות לקבלת מידע, היו מגלים עד כמה
5 הפרסומים משוללי כל יסוד.
6
- 7 3. הכתבה, שכותרתה: **"איפה השקיפות?"** נפרשת על עמוד שלם ותמונת המועצה ברקע וכן
8 תמונתו של מר שור דרור, ראש המועצה. למרות האמור, מתייחסת התביעה רק לחלק
9 מהאמירות שבכתבה, שלטענת התובעת מהוות לשון הרע ומכל מקום, הגם שהכתבה מציגה
10 גם בחלקיה האחרים את התובעת באור שאינו חיובי ומעורר שאלות באשר להתנהלותה,
11 בחרה התובעת להגיש תביעתה רק ביחס לחלק מהאמירות בכתבה.
12
- 13 4. טענות התובעת מתייחסת לאמור בכותרת המשנה ובגוף הכתבה, כשהתובעת מקדימה
14 ומציינת בכתב תביעתה, כי בכותרת המשנה לתובעת מיוחסים **"בין היתר, באפליה תקציבית**
15 **על רקע פוליטי, באיומים פוליטיים, בהעדר מנהל תקין ובנקמנות"**.
16
- 17 התובעת מצטטת מתוך הכתבה מהן האמירות אשר לטענתה מהוות לשון הרע בכתבה:
18 כך בכותרת המשנה:
19 **"המועצה האזורית באר טוביה התבשרה השבוע על זכייתה ב"פרס שר הפנים**
20 **לניהול כספי תקין"**, אולם דווקא כעת שבות ועולות טענות מצד תושבים על
21 אפלייה תקציבית בין היישובים שונים, חיסולי חשבונות פוליטיים ומידור מידע
22 מהציבור הרחב. ליטל רכס, תושבת כפר ורבורג: **"חלוקת התקציבים בין**
23 **המושבים- כלי פוליטי שמנוצל על ידי ראש המועצה עד תום"**.
24
- 25 ובגוף הכתבה:
26 **"מדווחים תושבים רבים במועצה על מעשי נקמנות אישית לכאורה מצד**
27 **המועצה כלפי תושבים המביעים ביקורת, וכן על חלוקה לא צודקת של משאבים**
28 **בין היישובים השונים על רקע תמיכה או התנגדות במועמדים השונים**
29 **בבחירות"**.
30
- 31 בסיכומיה, טענה התובעת, כי טענותיה ממוקדות למעשה באירועים נשוא החלק השני שצוטט
32 בכתב התביעה, מתוך גוף הכתבה, דהיינו נקמנות כלפי תושבים המביעים ביקורת וחלוקה
33 לא צודקת של משאבים, על רקע תמיכה פוליטית, אם כי בחלק הראשון של הכתבה ישנן

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

1 אמירות שונות הנוגעות ל"חיסול חשבונות פוליטי" ומידור מידע, כשהנתבעים התייחסו אף
2 אליהם בהגנתם ובראיותיהם, לאחר שעל פניו, היוו חלק מעילת התביעה.

3
4 ביחס לטענות הנוספות האמורות, יש התייחסות נוספת בגוף הכתבה, בין היתר בדברים
5 הבאים, המהווים את הכתבה כלשונה:

6 "אלא שלמרות הפרס והכבוד המתלווה אליו, מתחת לפני השטח יש מי
7 שחושבים כי הדברים נראים אחרת לחלוטין. בחודשים האחרונים, בעיקר מאז
8 נבחר ראש המועצה המכהן לכהונה נוספת, מדווחים תושבים רבים במועצה על
9 מעשי נקמנות אישית לכאורה מצד המועצה כלפי תושבים המביעים ביקורת,
10 וכן על חלוקה לא צודקת של משאבים בין היישובים השונים על רקע תמיכה או
11 התנגדות במועמדים השונים בבחירות, על אי מתן אפשרות כניסה לישיבות
12 מועצה לתושבים, איומים בתביעה, הוצאות כספים לא שקופות ולא מוסברות
13 ועוד.

14 בחודש מאי השנה, פרסמנו כאן את מכתבו של יוני הורוביץ, תושב כפר ורבורג,
15 שביקש לדעת כיצד נערכת חלוקת הכספים במועצה. מכתבו של הורוביץ כלל לא
16 זכה למענה. ביתו ליטל רכס, סיפרה לנו השבוע כי בתקופה האחרונה, חודשים
17 אחרי שהמכתב נשלח, נזכר ראש המועצה שור להגיב לטענותיו של אביה.
18 "ביקשתי טופס 4 שיאפשר לי לסיים את הבנייה של ביתי, אך במועצה דרשו
19 קודם שאהרוס את הבית הנוכחי שלי. פניתי למנהל מקרקעי ישראל ואושר לי
20 לא להרוס את הבית. למועצה זה לא הספיק והם שלחו לי מכתב איום שעללי
21 להרוס את הבית לפני קבלת טופס 4. בתגובה, שלחתי להם מכתב חריף וצירפתי
22 את האישור מהמנהל", אמרה רכס, שהוסיפה והתייחסה לסוגיית אביה
23 ומכתבו שפורסם לפני כחצי שנה ב"המקור": "לפני שלושה שבועות, חצי שנה
24 אחרי שאבי שלח את המכתב לעיתונכם, הוא קיבל מכתב איום לפני הוצאת דיבה
25 מדרור שור, חתום ע"י היועץ המשפטי של המועצה, בעיני, התזמון הזה תמוה,
26 בדיוק בזמן שבו אני מבקשת טופס 4, הגיע המכתב. מעבר לכך, הרי ששור גם
27 משתמש בעורך הדין של המועצה לעניינים שאינם קשורים לציבור. אם ראש
28 המועצה רוצה לתבוע מישהו על הוצאת דיבה, עליו להשתמש בשירותים של
29 עו"ד פרטי, ולא בשירותים שממומנים מכספי ציבור".

30 למרות דבריה של רכס, הרי שלפחות על פי סוגיות משפטיות אחרות, ניתן לקבוע
31 כי שור לא תמיד נעזר בשירותיו של היועץ המשפטי של המועצה האזורית, כך,
32 בסוגיה המשפטית מול סגנית המנהל התיכון האיזורי, כוכי שלו (רעייתו של
33 מנשה סמירה, שהתמודד מול שור בבחירות האחרונות), גייס ראש המועצה את

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

1 משרד עורכי הדין-הרצוג-פוקס-נאמן, אחד ממשרדי עורכי הדין הגדולים
2 והמפורסמים בישראל.

3 רכס, שייצוג המועצה על-ידי המשרד היה נראה לה תמוה, שלחה מכתב ובו
4 ביקשה לדעת מה הסכום אותו מוציאה המועצה מכספי הציבור עבור שירותי
5 המשרד היוקרתי. מכתבה, כפי שבטח שיערתם, לא נענה. "גם חברי המועצה,
6 נציגי הציבור, לא יודעים מה הסכום שמוציאים על זה", אמרה רכס.

7 לא הכול ורוד

8 ד"ר ענת פלדמן, תושבת המועצה המתגוררת ביישוב כפר אחים, צידדה גם היא
9 בטענותיה של רכס. "המועצה מוציאה הון תועפות על משרד הרצוג-פוקס-נאמן
10 נגד כוכי שלו, שמפוטרת למרות המון המלצות מהממונים עליה, וזאת, לדעת
11 רבים, רק כדי להתנקם בבן-זוגה מנשה סמירה. איך כל זה קשור למינהל תקין?
12 אין לי תשובה", אמרה ד"ר פלדמן. היא גם טענה כי תושבי המועצה מנועים
13 מלהיכנס לישיבות המליאה: "על פי החוק מליאת המועצה זה הגוף שאמור
14 לנהל את ענייני המועצה. יש לנו נציג מכל יישוב שנבחר כחוק. המליאות
15 מתכנסות פעם בחודש, ולאורך כל השנים נאמר לי מהנציג שלי שמותר לי לבוא
16 לישיבות מועצה. במשך זמן רב לא הגעתי, אך כשרציתי לבוא סומנתי כתומכת
17 מנשה סמירה, ועשו הכול כדי שאתרחק".

18 מאחר ועל פי חוק רשאים תושבים להיכנס לישיבות המועצה, אלא במקרים
19 יוצאי דופן שעיקרם עיסוק המועצה בסוגיות הקשורות בצנעת הפרט או בביטחון
20 המדינה, קובלת פלדמן על מידור הציבור, לדבריה, מהנעשה במועצה. "בתחילת
21 כל ישיבה הייתה ישיבה על וועדה מסויימת, ולפי חוק לראש המועצה מותר
22 לסגור וועדות מסוימות בפני הציבור. ישיבות הוועדות הסגורות היו נמשכות זמן
23 רב, כך שהיינו מתייבשים בחוץ לעיתים אף שעה וחצי. אחרי שנגמרו כל הוועדות
24 הוא נהג בפטנט אחר, ונעזר בחוק לפיו הנהלת המועצה הנבחרת מתוך חברי
25 מליאת המועצה. כך, מינה שור את כל חברי המליאה לחברי הנהלת המועצה,
26 ויצר מצב בו אין חובה להכניס תושבים לישיבות הנהלת המועצה. כך, בשעה
27 מסוימת הייתה מתחילה ישיבת הנהלה, ומיד לאחריה ישיבת מועצה, כשבצעם
28 מדובר באותם אנשים בדיוק".

29 אלא שלמרות טענות הללו, היו גם ישיבות אליהן הצליחה פלדמן להיכנס.
30 "אחרי כל הוועדות והישיבות הסגורות מתחילה ישיבת מליאת המועצה, בהן
31 כידוע מאושרים פרוטוקולים. על פי החוק, הצבעה צריכה להיעשות באמצעות
32 הרמת יד, או לפי שמות. במקרה של המועצה האזורית באר טוביה, הרי שראש
33 המועצה מקריא מהר מאוד את הפרוטוקול, ושואל: "אני מבין שכולם בעד,
34 מישהו נגד?" כשאיש לא עונה הוא ממשיך הלאה".

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

ללא מתנגדים

1
2 אלא שלמרות הדברים המקוממים, חברי המועצה לא נוקפים ידיהם לנוכח ריבוי
3 המקרים, כך טוענת רכס. "במשך שנים ראש המועצה לא פרסם מהו התקציב
4 אותו כל מושב מקבל. בעניין נציגי היישובים הוא עושה הפרד ומשול, כל אחד
5 יודע שהוא צריך להתנהג יפה וכך הוא יקבל יותר. הם פוחדים להשמיע קול
6 ולהתנגד כי הם יודעים שמי שיתנגד לא יקבל". היא גם טוענת כי הסיבה
7 לתמימות הדיעים בקרב חברי המועצה ועובדת היותם כולם חברים בקואליציה
8 נוגעת לחלוקת הכספים בין היישובים במועצה. "אין חלוקה שווה, זה לא קיים.
9 גם לא מפורסם ולא שקוף. על פי כל נורמה ציבורית זה לא דבר שאתה אמור
10 להסתיר אותו. שור מפחד שיידעו שחלוקת המשאבים בין היישובים במועצה
11 היא כלי פוליטי שמנוצל על ידו עד תום. החלוקה לא שווה והיחס לא שווה,
12 מישהו שאל את עצמו פעם למה החריגות בנייה במושבים שיש בהם 95%
13 תמיכה בדרור שור לא זוכות לטיפול משפטי ראוי מצד המועצה, לעומת יישובים
14 אחרים בהם אחוזי התמיכה בשור נמוכים משמעותית- ושם כן נלחמים בעבירות
15 הבנייה?".

16 לא זאת בלבד, הרי שפרוטוקולים של ישיבות המליאות ודו"חות כספים של שנת
17 2014 שהגיעו לידי "המקור" מצביעים על העדרם של פרטים
18 מסויימים מהוצאות התקציב של המועצה. כך לדוגמא, שכירת שירותי המשרד
19 הרצוג-פוקס-נאמן לא מופיעות באף אחד מהדוחות. כמו כן, פרוטוקולים של
20 ישיבות "סגורות", כגון ישיבת ועדת החינוך מחודש פברואר 2014, מראים כי
21 לא נאמר בהם דבר שקשור בצנעת הפרט או בטחון התושבים, ועל פי חוק לא
22 הייתה כל מניעה להכנסת תושבים אליה-אך למרות זאת נמנעה כניסת תושבים
23 אל הישיבות.

24 "פרס מנהל כספי תקין זה נחמד ויפה, אבל זה בעיקר תעודה שאפשר לתלות על
25 הקיר". סיכם השבוע גורם בפוליטיקה המקומית במועצה. "אני מאחל למועצה
26 האזורית באר טוביה להתנהל בשנה הבאה בשקיפות ובאופן שוויוני, ולא כפי
27 שקורה כעת".

28 ראש המועצה, דרור שור, לא הגיב עניינית לפנייות "המקור" בבקשה לקבל
29 התייחסות לדברים. שאילתא הועברה גם לדוברת המועצה, אולם גם במקרה זה
30 לא התקבלה תגובה עד שעת סגירת הגיליון."

עד כאן הכתבה כלשונה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

5. התובעת טוענת, שהכתבה גרמה לכך שתושבי המועצה חשו בעקבות הפרסום, כי המועצה "מושחתת" ומתנהלת על פי אינטרסים פוליטיים זרים וכי המועצה פוגעת באותם תושבים או אותם יישובים אשר "לא בחרו" בה. לטענת התובעת, בכתבה לא מצוינים שמותיהם של התושבים, המלינים על התנהלות המוצעה, אלא הם מכונים כ"תושבים אנונימיים", "מדווחים תושבים רבים...". לטענת התובעת, אותם "תושבים" הן שתי תושבות המועצה המונעות משיקולים פוליטיים, הא ותו לא. כמו כן, מר עמר לא טרח לבדוק מבחינה עובדתית את אמיתות הטענות בדבר חלוקה תקציבית ולא נקט שום אמצעים סבירים לבידוק "טענות התושבים". נהפוך הוא, מר עמר בחר בהתנהלות שיטתית של פרסום האשמות חמורות על המועצה וראשיה- ופעם אחר פעם לא טרח לבדוק את הדברים כמתחייב מעיתונאי אשר מבצע את עבודתו, וכל זאת, כאמור, על ידי כתבות הפוגעות באמון הציבור.
- התובעת טוענת כי חלוקת הכספים וכל שיקולי המועצה הם ענייניים ונעשו ללא משוא פנים ולראייה הנספחים הרבים המתעדים את הפרוטוקולים של ישיבות התקציב המפורסמים באתר המועצה והמסמכים שהוצגו בדבר החלוקה התקציבית בין היישובים המפורסמים גם הם באתר המועצה. לטענת התובעת, היא זכתה בעשרות פרסים מצד רשויות המדינה השונות.
- בהתייחסה לטענות גופן, באשר לגב' כוכי שלו, שבכתבה צויין, כי פוטרה על רקע היותה בת זוגו של מי שהתמודד מול מר שור בבחירות למועצה, לדברי התובעת, פרסום זה שקרי מכיוון שהגב' כוכי שלו לא פוטרה, אלא בהתאם להחלטה שהתקבלה בישיבת מועצה, היא קיבלה הודעה על סיום תפקידה כסגן רביעי לבית ספר תיכון (לעומת המשך העסקתה כמורה, משרה שלא נפגעה). הגב' שלו עתרה לסעד הצהרתי והרשות הייתה צריכה להתגונן. לא היו פיטורין, לא הייתה נקמנות פוליטית ולא היו פיצויים, כפי שנטען בכתבה, אלא קבלת החלטות והמלצות של בית המשפט כדי לסיים את הפרשה. בנוסף, לטענת התובעת, לאחר שהתברר כי טענות בדבר פיטוריה של הגב' שלו נדחו בבית הדין לענייני עבודה, פורסמה כתבת המשך ביום 18.7.15 בדבר התארגנות תושבים לפנות לתנועת אומ"ץ לבדוק את פעולות המועצה.
- לטענת התובעת, גם בעניין זה נכתבו דברים שקריים המהווים לשון הרע ולא נעשה מאמץ כן ואמיתי לקבל את תגובת המועצה. לטענת התובעת, טענות הגב' שלו נדחו בתביעה שהוגשה ס"ע 9337-06-14 (פסק הדין פורסם בנבו, 18.02.2015).
- לטענת התובעת, גם בנושא הכניסה לישיבות המועצה, העובדות אינן נכונות- אין כל מניעה להיכנס לישיבות המועצה והמניעה היא רק בישיבות ועדת הנהלת המועצה.
- התובעת הציגה פרוטוקולי ישיבות מועצה מלאים, פרוטוקולים של ועדת ביקורת ושל הנהלת המועצה וכן רשימת הפרוטוקולים המפורסמים באתר האינטרנט של המועצה, כדי להוכיח שקיפות וחלוקת תקציבים ללא משוא פנים, בניגוד לנטען על ידי הנתבעים.
- לטענת התובעת, מר עמר לא פרסם, לא ביאר ולא פרט בתצהיר ואף לא בעדותו כיצד הגיעו אליו הטענות נגד המועצה. נוסף על כך, לטענת התובעת כל העדים לא הצליחו לבסס את

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

1 הטענות בגין הפלייה תקציבית או חוסר שקיפות. לטענת התובעת, הנתבעים התבססו על
2 אמירות משוללות כל יסוד של תושבים אשר להם אינטרס פוליטי ואישי מול המועצה וטענו,
3 כי מדובר בהפליה תקציבית מתוך נקמנות של המועצה כלפי הישובים שלא בחרו בהם.
4 הנתבעים לא הצליחו להציג ולו מקרה אחד של חלוקה תקציבית לא שוויונית בין היישובים.
5 גם מר יצחק גרשון שהינו חבר מועצה לא טען זאת בתצהירו. בנוסף, הנתבעים טענו כי בידיהם
6 דו"חות כספיים- המוזכרים בכתבה, אך נמנעו מלהציגם בפני בית-המשפט.
7 לטענת התובעת, משלא הצליחו הנתבעים לבסס את טענותיהם ניסו להציג התנהלות
8 "בעייתית" אחרת של המועצה, אך גם זאת ללא הצלחה וכי גם אילו הדברים היו נכונים
9 עובדתית- שמורה לתובעת הזכות לתבוע בגין עוולת לשון הרע בגין מקרה אחד כפי שנקבע
10 בפסיקה ת"א (ב"ש) 18869-06-11 **עיריית אשדוד נ' מנחם גלילי** (פורסם בנבו, 29.10.14).
11 התובעת טוענת כי אין להוכיח כי הפרסום פגע אלא די בכך שהפרסום עלול היה לפגוע בשמה
12 הטוב של המועצה. קרי, די בפרוטנציאל פגיעה בשמה הטוב של המועצה, בשים לב להוראות
13 סעיף 1 לחוק, לפיו, די בכך שהפרסום "עלול" לפגוע.
14
15 אשר להגנות, לטענת התובעת, מר עמר לא עשה כל מאמץ כן ואמיתי לקבל את תגובת המועצה
16 מכיוון ששלח בקשה לתגובה רק ביום לפני פרסום הכתבה ובשעות הערב, בשעה 23:18. לפיכך,
17 הגנת תום הלב אינה מתקיימת כפי שנקבע בפסיקה בת"א (ראשל"צ) 7540/01 **רייסלר יוהן נ'**
18 **הוצאת עיתון הארץ בע"מ** (פורסם בנבו, 10.8.2006) וכפי שנפסק בדנ"א 2121/12 **פלוני נ' ד"ר**
19 **אילנה דיין** (פורסם בנבו, 8.9.20014). לטענת התובעת, הנתבעים אינם יכולים להיאחז בטענה,
20 כי עומדת להם הגנת ה"עיתונאות האחראית", המשמשת הגנה מקום בו הפרסום הוא תוצר
21 של עבודה עיתונאית זהירה ואחראית: למבחן זה נקבעו שבעה מבחני עזר: 1. האם המפרסם
22 הסתמך על מקורות מהימנים ורציניים. 2. האם המפרסם נקט אמצעים סבירים לשם אימות
23 העובדות המופיעות בפרסום, ובכלל זה האם ביקש את התייחסותו של מי שעלול להיפגע
24 מהפרסום. 3. האם המפרסם האמין בעת הפרסום כי המצג העובדתי שבפרסום משקף את
25 האמת כהוויתה. 4. מהם טון הפרסום וסגנונו. 5. האם בוצעה הצגה הוגנת של הידיעות שעמדו
26 בפני העיתונאי. 6. האם הכללת החלק שיש בו משום לשון הרע, היא הכרחית להשגת תכלית
27 הפרסום. 7. האם נעשה ניסיון להביא במסגרת הפרסום במקום הוגן את תגובתו של הנפגע.
28 התובעת טוענת כי הנתבעים לא עמדו באף אחד ממבחני העזר.
29
30 התובעת טוענת כי לנתבעים לא עומדת ההגנה הקבועה **בסעיף 15(4) לחוק**: "הפרסום היה
31 הבעת דעה על התנהגות הנפגע בעניין שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין
32 ציבורי, או על אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו בעת התנהגותו."
33

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

6. הנתבעים משיבים לטענות התובעת, כי הפרסום בכתבה נעשה במסגרת תפקידם כעיתונאים, אשר מפרסמים את הלך הרוח בקרב תושבי המועצה, גם אם יש בכתבה ביקורת. האמור בכתבה נעשה לאחר שיחה עם תושבי המועצה ובחינת העובדות, תוך מתן הזדמנות למועצה להגיב לדברים.
- לגוף הטענות, טוענים הנתבעים, כי המועצה סוגרת את דלתות המליאה בעוד רשויות אחרות משדרות אותן בשידור חי באינטרנט. התובעת נוהגת בחוסר תום לב, כשאינה מפרסמת את שעת הישיבה, דבר הגורם לתושבים לבוא ולחכות שעות עד לסיום ישיבות ועדת הנהלת המועצה ופתיחת הדלתות לדיוני המליאה ועל כן – להתיימש וללכת. ד"ר ענת פלדמן העידה על רצונה לצפות בישיבות וכיצד אפשרות זו נמנעת ממנה בניגוד לחוק מכיוון שרק עילות של סודיות וביטחון מביאות לאי כניסת אזרחים לישיבות, כפי שלטענתה מצוין בספרו של השופט וינוגרד "דיני רשויות מקומיות". גם הגב' ליטל רכס מסרה בעדותה על ניסיונותיה לקבל נתונים כספיים מהמועצה וללא הצלחה. גם מר בני יאמין- יו"ר ועד מושב תימורים פרט בתצהירו כיצד נמנע ממנו להיות נוכח בישיבות מליאה. גם מר מנשה סמירה שהיה מועמד לראשות המועצה וקיבל את קולותיהם של 33% מציבור הבוחרים לא יכול היה להשתתף בישיבות המליאה. קרי, מטרת המועצה היא העדר שקיפות.
- הנתבעים מציינים את מדד השקיפות שפורסם על ידי עמותת שקיפות בינלאומית ישראל בשיתוף עם אוניברסיטת תל-אביב, בו זכתה המועצה לציון D שהינו המקום האחרון ומסווג בקטגוריה "טעון שיפור".
- הנתבעים טוענים כי עשו מאמץ כן ואמיתי לקבל את תגובת ראש המועצה אך טורטרו מאיש לרעהו ולכן לא הובאה תגובת המועצה, למועצה היה זמן עד יום חמישי בצהריים ליתן תגובה אך בחרו שלא לעשות כן.
- לטענת הנתבעים, התובעת שמה לה למטרה להשתיק את הנתבעים על ידי תביעות השתקה. התובעים הציגו ספרות בנושא תביעות השתקה מטעם האגודה לזכויות האזרח בישראל.
- התובעת הגישה שתי תביעות נפרדות בשני בתי משפט שונים ובמועדים שונים בגין שתי כתבות. התובעת עשתה זאת רק על מנת להפחיד את הנתבעים. המועצה הגישה כתב אישום בתיק תו"ב 20356-12-14 נגד עדנה נבות ונעמה סגל וחזרה בה מהאישומים. כך גם בתיק בבי"מש לעניינים מקומיים אשקלון 16518-12-14 גם בו חזרה מהאישומים. קרי, התובעת משתמשת בתביעות השתקה שנהפכו לחזיון נפוץ, והיה מוטב שלא הוגשה התביעה מכיוון שכל תכליתה הוא פגיעה בחופש הביטוי ובניסיון הפחדה של התובעת כלפי הנתבעים לא להשמיע דברי ביקורת כלפי התובעת. התביעה הראשונה נגד העיתון בת"א 15-02-62989 מועצה איזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח', שנידונה לפני כבוד השופט יהודה ליבליין בבית משפט השלום באשדוד, נדחתה התביעה ונקבעה כי בפרסום שנדון בכתב התביעה לא

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

1 היה פרסום לשון הרע נגד התובעת אלא דברי ביקורת. הנתבעים פעלו בתום-לב ועשו את
2 עבודתם בהגינות וכי אין בכתבה יותר 'מהבעת דיעה' שהיא זכות בסיסית.
3 לטענת הנתבעים, התובעת לא הוכיחה כי האמור בכתבה נשוא התביעה הביא להשפלת
4 המועצה, ביזה אותה או פגע בה באופן כלשהו או נגרם נזק כלשהו כפי שקבוע בסעיף 1 לחוק
5 איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. יתרה מזאת, הנתבעים הם עיתון, בעליו ועורך עיתון
6 שהשיקול הציבורי וחופש הביטוי עומדים לצידם של הנתבעים.
7 לטענת הנתבעים הם אנשים צעירים, בעלי תודעה חברתית ומידי פעם מתפרסמות כתבות שהן
8 בבחינת הבעת דעות של התושבים, הא ותו לא. רק 10-20 אחוזים מנפח העיתון עוסק במועצה
9 ועיקר הכתבות עוסקים בקרית מלאכי. בכתבה הנדונה, מתאריך 19.12.2014, נכתב כי
10 המועצה זכתה בפרסים ובפרס שר הפנים למינהל תקין אולם גם הובאו דברי התושבים-
11 שאותם לא בחרה הרשות לתבוע.
12 הנתבעים נסמכים על סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 הקובע במשפט פלילי
13 או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת ההגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום
14 עניין ציבורי: הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו
15 ממש". וכן, ההגנה בסעיף 15(4) לחוק המתיר פרסום שהינו הבעת דעה על התנהגות הנפגע
16 בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, ועל אופיו, עברו,
17 מעשיו, או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות."
18 מר עמר טען שכל הכתבה הייתה מעיין במה לתחושות התושבים. תפקידו כעיתונאי היא ליתן
19 במה לתחושות הציבור בשל עקרון חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת. וכי התובעת לא עמדה
20 במבחן 'האדם הסביר' שקרא את הכתבות וגרמו לו לחוש בוז או השפלה כלפי המועצה.
21 הנתבעים נסמכים על פסיקה שקבעה כי המבחן להחלת לשון הרע היא כיצד 'האדם הסביר'
22 היה מפרש את הדברים ולא ע"פ התחושה הסובייקטיבית של הנפגע - ת"א (מחוזי ת"א)
23 2433/07 עיריית אריאל נ' וואלה תקשורת בע"מ (פורסם בנבו 18.1.2009) וכן על רע"פ
24 5991/13 סגל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 2.11.2017) נפסק כי מאמר שביקר בחריפות את
25 הרב הצבאי הראשי אינו עולה לכדי הרשעה בעבירה של 'העלבת עובד ציבור', שם הודגש על
26 ידי כב' הנשיאה נאור ערך חופש הביטוי והודגש שבלעדיו לא תיתכן הדמוקרטיה. כן נקבע על
27 ידיכב' השופט מלצר כי אין לצמצם את החירות לבקר באופן בוטה את רשויות השלטון ואת
28 עובדי הציבור. התובעת הינה רשות ציבורית ועל כן נוטלת על עצמה מעצם תפקידה סיכונים
29 הקשורים לפרסום ביקורת ולפגיעה בשמה הטוב כפי שנפסק ברע"א 10771/04 רשות
30 התקשורת והפקות (1992) בע"מ ואח' נ' פרופ' משה אטינגר, נט(3) 308 (2004).
31 הנתבעים טוענים כי התובעת לא הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה כי יש בדברים לשון
32 הרע וכי לא הרימה את הנטל בדבר הנזק שנגרם לה ולשמה הטוב של המועצה. כאמור, לטענת
33 הנתבעים כל מטרת התביעה הינה תביעת השתקה נוספת ומהווה שימוש לרעה בהליכים
34 משפטיים.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

1 הנתבעים טוענים להגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 (2) לחוק שמהותה נקבעה בפסיקה גם
 2 כחובה חברתית או מוסרית לפרסם את הכתבות ע"א 670/79 הוצאת עיתון 'הארץ' נ' מזרחי,
 3 פ"ד מא(2) 169 בפס"ד זה נקבע גם כי נטל השכנוע עומד על התובעת. התובעת לא עמדה בנטל
 4 זה. מנגד, הנתבעים עמדו בנטל השכנוע להגנתם משום שהם הביאו דברים בשם אומרם ופנו
 5 לעירייה לשם תגובה טרם פרסום הכתבה, הגם שזה היה ערב לפני פרסום הכתבה. מנגד,
 6 התובעת לא הרימה את נטל השכנוע, להוכיח כי הנתבעים הפרו את חובת תום הלב. הטענה
 7 כי אמרות המצוטטים הם בשל תחרות פוליטית, ייתכן והיה מקום לציין ביתר שאת כי הגב'
 8 רכס התמודדה למועצה וכד', ייתכן וידוע לציבור כי הגב' ליטל רכס מתמודדת למועצה וייתכן
 9 שלא, פרט זה אינו מעלה ואינו מוריד.

דיון והכרעה

- 10
 11
 12 7. הנתבעים הם מי שמוציאים לאור ועיתונאים, המפיצים עיתון מקומי לתושבי קריית מלאכי
 13 והסביבה. בהתאם לטענתם, עיקר תפוצתו של העיתון בקריית מלאכי וכך עיקר הכתבות
 14 עוסקות בקריית מלאכי, כאשר היישובים מסיבב זוכים לסיקור נמוך יותר בשיעור של כ- 10
 15 או 20 אחוזים, אם כי איני סבורה שיש לכך חשיבות לצורך הכרעה בהליך שלפניי, ככל שמדובר
 16 בלשון הרע, הרי שמדובר בלשון הרע המופצת לכלל תושבי הסביבה, בין התושבים המקומיים
 17 ובין תושבי היישובים הסמוכים ומכל מקום, היקף הפרסום הוא סוגיה שניתן לבחון אותה
 18 במסגרת היקף הנזק.
 19
 20 8. התובעת הינה רשות ציבורית. אין מחלוקת ואין ספק כי רשות ציבורית יכולה לתבוע בגין
 21 עוולת לשון הרע. תכליתו של חוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965 הוא הזכות לשם טוב, בין
 22 אם של אדם פרטי, בין אם של אדם ציבורי ובין אם של גוף ציבורי, כאשר סעיף 1 לחוק עוסק
 23 בשמו הטוב של 'אדם'.
 24 'אדם' מוגדר כיחיד או 'תאגיד', ועל בסיס הגדרה זאת, החוק לא חריג את התאגיד השלטוני
 25 כמושא לתביעות לשון הרע. לכן, התאגיד השלטוני יהיה זכאי לתבוע בגין עוולת לשון הרע. כך
 26 נכתב בהחלטתה של כב' הש' הילה גרסטל בת"א (מרכז) 119-03-08 לוח שלוש בע"מ נ' עיריית
 27 רחובות (נבו, 20.11.08), כי "לא מדובר בשאלה עקרונית של עצם זכותו של השלטון לתבוע
 28 את עלבונו, אלא שאלה של מידת העלבון." (וכן ראה בש"א (י-ם) 1014/99 שאול מזרחי נ'
 29 רואי לפכנר (נבו, 29.1.99). הפסיקה אושרה על די כב' השופט ריבלין ברע"א 546/09 לוח שלוש
 30 בע"מ נ' עיריית רחובות (19.5.09)). לסיכום, אין מחלוקת כי החוק מאפשר לנושאי משרה
 31 ציבורית לתבוע בעילה של לשון הרע, ואף לתאגיד ציבורי מסורה זכות תביעה מכוח החוק.
 32
 33 9. ואולם, בעת בחינת קיומה של עוולה, כאשר עסקינן בגופים ציבוריים או אנשי ציבור, ישנו
 34 משקל, גם בבחינת קיומה של עוולה ולא רק בשלב בחינת ההגנות, לזכות לחופש הביטוי, שהיא

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

1 נגזרת לזכות האדם לכבוד ויש לאזן בין הזכויות השונות, כאשר נקודת האיזון במקרה של
2 אישי ציבור משתנה לעומת נקודת האיזון במקרה של אדם פרטי.
3 ראה דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (פורסם בנבו, 18.09.2014), עמ' 123 (כב'
4 השופט הנדל):

5 **"הקשרים שונים של חופש הביטוי – מעמדו הרם של חופש הביטוי במדינת**
6 **ישראל איננו ניתן לערעור. כבר בעניין קול העם צוין כי חופש הביטוי הוא "זכות**
7 **עילאית", אשר "מהווה את התנאי המוקדם למימושן של כמעט כל החירויות**
8 **האחרות" (בג"ץ 73/53 חברת קול העם בע"מ נ' שר הפנים, פ"ד ז(1) 871, 878**
9 **1953))."**

10
11 כך נאמר בעניין ע"א 214/89, אבנרי נ. שפירא פ"ד מג (3) 840, 866 על ידי כב' הש'
12 ברק:

13 **"...בתחום הציבורי והפוליטי קשה לנתק את הקשר בין הדעה לבין מי שמביע**
14 **אותה. מכאן הצורך החברתי לאפשר חופש לא רק באשר לדעות אלא גם באשר**
15 **לנושאי משרה המשמשים להן שופר. אכן, דווקא תחום ציבורי זה חיוני ליתן**
16 **משקל מירבי לחופש הביטוי, שכן בתחום זה מעוצבת התפיסה החברתית**
17 **והמדינית הקובעת את כיוונה של החברה. דווקא בתחום זה הופכת חירות**
18 **הביטוי לפגיעה במיוחד, בשל הנטייה לראות בצמצומה פתרון קל לבעיות**
19 **חברתיות שהפתרון הראוי להן נמצא במקום אחר. שנית, גופים ואנשים,**
20 **הנושאים במשרת ציבוריות או בתפקידים של ציבור עניין בהם, נוטלים על עצמם**
21 **מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים הקשורים בהתנכלות לשמם הטוב. כמובן, אין**
22 **בכך כדי להצדיק פגיעה בשם הטוב, שהוא היקר בנכסיהם, אך יש בכך כדי**
23 **להחליש את המשקל שיש ליתן לשיקול זה ביחס לחופש הביטוי."**

24
25 בבג"ץ 6218/93 ד"ר כהן, עו"ד נ. לשכת עוה"ד פ"ד מט (2) 529, 549, נקבע שהצורך להגן על
26 ביטויים הנוגעים לדמויות ציבוריות ולעניינים ציבוריים נובע מכך שיש בביטויים אלה כדי
27 לאפשר שיח חופשי לצורך עיצוב עמדות פוליטיות וציבוריות בחברה. בהקשר זה יש הסבורים
28 כי קשה לנתק דיון חברתי במעמדות וברעיונות שיש בהם, מדיון בבעלי הדעות ובהוגי הרעיונות
29 במישור בציבורי והפוליטי, ומכאן החשיבות של ביטויים הנוגעים לאישי ציבוריים בעניינים
30 ציבוריים.

31
32 במקרה דנן, עסקינן בתביעה שעוסקת ברשות מקומית. גוף ציבורי ימשיך להתקיים ממילא,
33 בין אם יפגע שמו הטוב ובין אם לאו. המועצה תמשיך להתקיים וימשיכו להתגורר תושבים
34 בתחומה, גם אם יפגע שמה הטוב, אם כי מובן, כי הדבר עלול להביא לפגיעה, שעיקרה כלכלית

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 בסופו של דבר, תושבים עלולים לנטוש מועצה ששמה אינו הולך לפניה, בעלי עסקים יבחרו
2 שלא לנהל עסקם במקום כושל ותושבים חדשים לא יגיעו לתחום המועצה. מדובר בפגיעה
3 שלרוב תוצאותיה לא יהיו כה מרחיקות לכת, בפרט כאשר אין מדובר בפגיעה משמעותית.
4 כאשר עסקינן בגוף ציבורי כמו רשות ציבורית, בידי הציבור הכוח לתקן את שמו של אותו גוף
5 ציבורי, שכן בידי הציבור הכוח להחליף את העומד בראש אותו גוף ולהביא לתיקון שמו
6 באמצעות חילופי גברי באותו גוף, כך שפעמים רבות, הפגיעה לא תהא לטווח ארוך. בגופים
7 אחרים, לפגיעה גם לא תהא כל משמעות, כאשר מדובר במצרך חיוני שהציבור צורך (כגון
8 שירות ממשלתי) והצורך באותו שירות לא יפגע בשל הפגיעה בשמו של אותו גוף.
9 לעומת זאת, בנוגע ליחיד, שהוא איש ציבור, הפגיעה בשמו הטוב עלולה לגרום גם לפגיעה
10 במשרתו הציבורית, עלולה להביא לפיטוריו, או לאי בחירתו פעם נוספת. לפיכך, הגם
11 שהפסיקה הכירה בכך שנקודת האיזון בין הזכות לחופש הביטוי ובין הזכות לשם טוב שונה
12 במקרה של אדם בעל מעמד ציבורי לעומת אדם פרטי, הרי שבמקרה של גופים ציבוריים ובפרט
13 גופים ציבוריים כמו רשויות מקומיות, נקודת האיזון בין הזכות לחופש הביטוי ובין הזכות
14 לשם טוב, תהא אף שונה מזו של אישי הציבור, כשלזכות לחופש הביטוי יינתן מעמד רם יותר
15 בפרסום הנוגע לגוף ציבורי מאשר במקרה של אישי ציבור.
16
17 11. במקרה דנן, הדברים מקבלים משנה תוקף בפרט כאשר הכתבה מייחסת את הדברים לאותן
18 דמויות פוליטיות העומדות מאחורי המשרות הציבוריות של קובעי המדיניות במועצה
19 האזורית, כאשר נטען באופן מפורש בכתבה: "בחודשים האחרונים, בעיקר מאז נבחר ראש
20 המועצה המכהן לכהונה נוספת, מדווחים תושבים רבים במועצה על מעשי נקמנות אישית
21 לכאורה מצד המועצה כלפי תושבים המביעים ביקורת, וכן: "אלא שלמרות הדברים
22 המקוממים, חברי המועצה לא נוקפים ידיהם לנוכח ריבוי המקרים, כך טוענת רכס. "במשך
23 שנים ראש המועצה לא פרסם מהו התקציב אותו כל מושב מקבל. בעניין נציגי היישובים
24 הוא עושה הפרד ומשול, כל אחד יודע שהוא צריך להתנהג יפה וכך הוא יקבל יותר. הם
25 פחדים להשמיע קול ולהתנגד כי הם יודעים שמי שיתנגד לא יקבל". היא גם טוענת כי
26 הסיבה לתמימות הדיעים בקרב חברי המועצה ועובדת היותם כולם חברים בקואליציה נוגעת
27 לחלוקת הכספים בין היישובים במועצה."
28
29 עוד מועלות בכתבה טענות אישיות כלפי ראש המועצה, אשר עקב יריבות פוליטית בחר להוציא
30 הון תועפות על ייצוג משפטי בהליך נגד בת זוגו של היריב הפוליטי בבחירות וזאת בנוסף
31 לביקורת על עצם ההליך נגד בת הזוג.
32 על פניו, עיקר הכתבה עוסקת בביקורת כלפי נבחרי הציבור ובהתנהגותם של נבחרי הציבור
33 ולא של הפקידות הקבועה ועובדי המועצה עצמם.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 לדברים משנה תוקף, בשים לב לכך שעסקינן בתביעה שהוגשה על ידי המועצה עצמה ולא על
2 ידי ראש המועצה או יתר חברי המועצה, כאשר הציבור עצמו יודע מתוך קריאת הדברים
3 להבחין בין טענות המיוחסות למועצה עצמה לבין טענות המועלות כלפי נבחריה, אם כי מובן,
4 שהתנהלות הנבחרים משפיעה בסופו של יום גם על שמה של המועצה עצמה.
5
- 6 12. בהתאם להלכה הפסוקה, השאלה האם הפרסום מהווה לשון הרע, אינה נבחנת בעיניו
7 הסובייקטיביות של המפרסם או בעיניו של מושא הפרסום. שאלה זו היא שאלה אובייקטיבית
8 והיא נבחנת בעיני בית המשפט.
9 בע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607 (כב' הש' בייניש) נפסק כי המבחן הקובע בפסיקה
10 למה ייחשב כהוצאת לשון הרע איננו מה הייתה כוונתו של המעוול, אלא כיצד היה האדם
11 הסביר מפרש את דבר הפרסום. בית-המשפט יבחן אם דברים שפורסמו בעיתון מהווים משום
12 פרסום לשון הרע על-פי הערכת משמעותן ומובנן של המילים בעיני קורא העיתון הסביר ואין
13 נפקא מינא לכוונתו הסובייקטיבית של המפרסם או תחושותיו של הנפגע (כן ראו המובאות
14 שם, עמ' 617 לפסק הדין).
15
- 16 13. במקרה דנן, התובעת נמנעה מלהביא עדים באשר לעצם הפרסום והיא ביקשה כי בית המשפט
17 יבחן את הפרסום מתוכו.
18 כאשר מר קובי אביבי, מזכיר המועצה, נחקר, אף התנגדה התובעת לכך שהעד יישאל שאלות
19 בעניין, אם כי בית המשפט התיר השאלות, שהלא בסופו של דבר פסיקתו של בית המשפט
20 אינה תלושה מהמציאות, אם מושא הפרסום אינו סבור, כי הפרסום מהווה לשון הרע, נראה,
21 כי במצבים אלו, לא יתעלם בית המשפט מעמדתו של מושא הפרסום, שאם הוא אינו סבור, כי
22 הפרסום עלול לשים אותו ללעג או לבוז, תפיסתו של בית המשפט לא תוכל להתעלם מעמדה
23 זו ולקבוע בניגוד לדעתו, כי אמנם מדובר בלשון הרע.
24 אציין בהקשר זה, כמו גם ביתר העניינים, התרשמתי מעדותו של מר אביבי, תוך בחינת עדותו
25 במלוא הזהירות, כיוון שבמועד בו העיד מר אביבי, התפטר מר אביבי מתפקידו כמזכיר
26 המועצה, לקראת התמודדותו על ראשות המועצה בבחירות שהתקיימו בסמוך לאחר מתן
27 עדותו, כי מר אביבי נתן עדותו בזהירות, כשלמר אביבי יש דיעה, שאולי אינה עולה בקנה אחד
28 עם התביעה שהוגשה, אם כי מר אביבי נמנע מלהביעה ונתן עדותו בזהירות, על מנת שלא לפגוע
29 במועצה, אך הדברים נשמעו בין השורות, כשבין היתר, לא התרשמתי, כי מר אביבי סבור, כי
30 יש בכתבה יותר מהבעת ביקורת לגיטימית על התנהלות המועצה.
31
- 32 14. אחר שעיינתי בכתבה ושמעתי את עדויות הצדדים, הנני סבורה, כי האמור בכתבה מהווה
33 ביקורת לגיטימית על התנהלות התובעת, באופן שלא ניתן לומר, כי הכתבה מהווה לשון הרע.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 אמנם בכתבה נאמרו דברים קשים, לא פשוטים, אשר הופנו בעיקר כלפי נבחרי הציבור
2 ובראשם ראש המועצה, אלא שבחינת הקשר הדברים על רקע נושא הכתבה מלמדים, כי עיקר
3 מטרתה של הכתבה היא להטיח ביקורת, על ראש המועצה בעיקר ועל העדר שקיפות, שיש בו
4 כדי להעיד על יחס של איפה ואיפה כלפי התושבים, או מידור מידע והכל תחת שלטון החוק.
5 הכתבה באה בראש ובראשונה לשקף את תחושותיהם של אלו שלא תמכו בבחירות לראשות
6 המועצה בראש המועצה הנבחר, כאשר תחושותיהם של אלו תוארו תוך תיאור עובדתי מפורט
7 של הסיבה לאותה תחושה.
8 בסופו של יום, הקורא הוא זה שיחליט האם מדובר בתחושה בלבד, אם בעובדה, אך עצם
9 העובדה שמדובר בתחושות של אותם תושבים באה לידי ביטוי בכתבה באופן מובהק ואין
10 מדובר בכתבה אשר באה להציג את העובדות באופן חד משמעי.
11
12 15. כך למשל, ככל שהדבר נוגע לאכיפה בררנית כלפי אלו שלא תמכו בראש המועצה. על פניו,
13 כאשר מועצה מחליטה לאכוף את חוקי התכנון והבניה, הרי שאין בכך פסול והדבר אך רצוי.
14 אך שעה שתושבים מסויימים חשים שהאכיפה מבוצעת כלפיהם ולא כלפי שכנם, איני סבורה,
15 כי יש מקום לסתום את פיהם של אלה, הגם שניתן לומר, כי הפקח לא ידע על עבירה של השכן,
16 או כי טרם הגיע לביתו של השכן, והלוא, בחוקי תכנון ובניה, לא תמיד ניתן לדעת כי נעברה
17 עבירה ולכן מטבע הדברים גם לא תמיד ניתן להוכיח אכיפה בררנית. בוודאי בידי האזרח
18 הקטן אין הכוח והיכולת לדעת מה קורה בבית חברו. אלא, שכאשר קבוצה של אנשים, שלא
19 תמכו בראש המועצה מגלה, כי הם וחבריהם בעלי הדיעה הדומה מקבלים לפתע כתב אישום,
20 בעיתוי מסויים, גם אם מדובר בעבירות שלכאורה בוצעו שנים קודם לכן, איני סבורה, כי יש
21 מקום למנוע מהם את הביקורת בעניין זה, כאשר בצדה של אותה ביקורת מאשרים למעשה
22 אותם אנשים, כי הם עצמם ביצעו עבירות בניה.
23 אותם אנשים טענו לפניי, כי במסגרת ההליך בבית המשפט הגיעו כולם להסדרים מותנים, או
24 למחיקה של כתבי האישום והכל על רקע טענותיהם, כי לא היה מקום להגיש מלכתחילה את
25 כתבי האישום נגדם ולא נגד אחרים שביצעו עבירות דומות, כאשר הדברים נעשו בעידודו של
26 בית המשפט. בעניינה של הגב' פלדמן אמנם לא ניתן לראות בהסכמה שהוגשה לבית המשפט
27 בדבר מחיקת כתב האישום, כי הדבר נעשה בעידוד בית המשפט, אלא שעל הלך הדברים
28 בוודאי יכולה הגב' פלדמן להעיד והתוצאה הסופית היא שבסופו של יום כתב האישום נגדה
29 נמחק.
30 היועץ המשפטי של המועצה ניסה אמנם בעדותו להציג את רשויות האכיפה בנושאי התכנון
31 והבניה כרשויות בלתי תלויות, שאינן קשורות לראש המועצה, אלא שנראה, כי דווקא מעדותו
32 של מזכיר המועצה ניתן היה ללמוד, כי רשויות התכנון והבניה ורשויות המועצה הינן רשויות
33 הכרוכות זו בזו, הגם שמבחינה משפטית טהורה מדובר בגופים נפרדים. מעדותו של מזכיר
34 המועצה ניתן היה להתרשם, כי דעתו של ראש המועצה בוודאי יכולה להישמע אצל רשויות

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 האכיפה, מה גם שכאמור, בסופו של יום, לא ניתן לומר (ואף לא נטען אחרת), כי רשויות
2 האכיפה פעלו שלא כדין בהגישם כתבי אישום.
3
- 4 16. באופן דומה, למרות שהמועצה עצמה בחרה שלא לכלול סוגיה זו במסגרת הסוגיות שלגביהן
5 טענה כי הן מהוות לשון הרע, הועלתה בכתבה טענה לגבי בת זוגו של מי שהתמודד מול ראש
6 המועצה בבחירות, כאשר הוחלט לגביה, כי הליך מינויה לסגנית מנהל בבית הספר בו לימדה
7 לא היה הליך ראוי ולכן בוטל מינויה לסגנית מנהל.
8 הליך מינוי זה, ייתכן והתנהל שלא לפי הפרוצדורה ולכן אף נקבע בערכאה הראשונה בבית
9 הדין לעבודה, כי העברתה מתפקיד סגנית המנהל נעשתה כדין.
10 גם על רקע קביעה זו (אשר לא הוכרע סופית, כי היא נכונה, לאור הסכמות אליהן הגיעו
11 הצדדים בבית הדין הארצי, בהינתן העובדה שבאותו שלב אמור היה בית הספר לשנות מבנהו),
12 בין אם היא נכונה ובין אם לאו, יכולה להיות ביקורת, שכן, גם אם מדובר בהליך שאינו תקין
13 עומדת למועצה אחת משתי אפשרויות, לבטל הליך המינוי הבלתי תקין, או להכשיר ההליך
14 (ככל שהדבר אפשרי ולא נטען אחרת).
15 העובדה שהמועצה בחרה בדרך מסויימת, הינה עובדה הנתונה לביקורת, זאת נוסף על
16 הביקורת שהוטחה בכתבה על כך שבלהט הרצון להעביר את המורה מתפקידה, שולמו סכומי
17 כסף רבים למשרד עורכי דין יוקרתי וההליך לא נוהל על ידי היועץ המשפטי של המועצה.
18
- 19 17. ובכל הכבוד, גם טענה לאפליה תקציבית ולחוסר שקיפות בחלוקת התקציבים בין היישובים
20 השונים הינה ביקורת לגיטימית, אם כי דווקא ביחס לסוגיה זו, שכאמור מהווה סוגיה שראוי
21 שתהא מושא בדיקה וביקורת במידת הצורך, יש מקום לדון גם בטענות המועצה לעניין נכונות
22 האמור בפרסום, בשים לב לכך שלגבי חלק מהטענות, נוסחו הדברים, כאילו מדובר בעובדות:
23 **"אין חלוקה שווה, זה לא קיים. גם לא מפורסם ולא שקוף."**
24 אך מצאתי מקום לקבוע, גם עוד טרם דיון בעניין נכונות האמור בפרסום, כי בנסיבות העניין,
25 מתוך ההקשר של כלל האמור בכתבה, כי על פניו מדובר בביקורת לגיטימית, כאשר בכתבה
26 מופיע באופן מפורש, כי נכתב מכתב, שפורסם גם בכתבה נוספת, קודמת, כי אחד התושבים,
27 מר יוני הורביץ, פנה אל המועצה וביקש לדעת מהו אופן חלוקת התקציבים בין היישובים
28 השונים, מכתבו זה לא נענה. עיקר הביקורת כלפי המוצעה הינה בסוגיית השקיפות, כאשר
29 מסקנת התושבים היתה, כי למועצה יש מה להסתיר בעניין ולא כי בידיהם ראיות לכך
30 שהמועצה מפלה תקציבית והדברים מובנים מלשון הכתבה, הגם שבדברים המצוטטים
31 מופיעה גם אמירה
32 בכתבה מופיעה גם פנייתה של בתו של מר הורביץ, הגב' ליטל רכס, אף היא אל המועצה, פנייה
33 שגם היא לא נענתה, אלא שביחס לפנייה זו, מסכימה אני עם ביקורת המועצה על כך שלא
34 צויין, כי מדובר בפנייה שנעשתה כחמש שנים קודם פרסום הכתבה, בעת שהגב' רכס התמודדה

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 לראשות המועצה מול מר שור. עיתוי הפניה בוודאי משנה את נקודת ההתייחסות לדברים
2 בעיניו של הקורא, אם כי התרשמתי בעניין זה, כי הכתב, מר עמר, לא היה מודע לכך שפנייה
3 זו נעשתה מספר שנים קודם לכן ולא בסמוך לפרסום הכתבה, כפי שנעשה בעניין מכתבו של
4 מר הורביץ, הגם שמתוך דבריה של הגב' רכס בכתבה ניתן ללמוד, כי מדובר בתרחיש לאורך
5 שנים.
- 6
- 7 18. הדברים שנאמרו בכתבה כביקורת, הינם דברים, בפרט כאשר הדבר נוגע לסוגיית חלוקת
8 התקציבים שהתובעת בחרה למקד את תביעתה בה, אותם יכולה היתה המועצה להפריך בנקל,
9 שהלוא בידי המועצה כל הנתונים הכספיים מהם ניתן יהיה ללמוד על אופן חלוקת התקציבים.
10 על מנת לסבר את האוזן באשר לסוגיה זו, יש לקרוא מתוך מכתבו של מר הורביץ האמור, אשר
11 צוטט בכתבה והתייחס לסוגיה האמורה.
- 12 כך כותב, בין היתר, מר הורביץ, במכתבו מיום 2.7.14, אשר מוען לכלל חברי מליאת המועצה
13 האזורית באר טוביה:
- 14 **"ביום שישי האחרון שוחחתי עם אחד מחברי המליאה. שאלתי האם הוא יודע**
15 **את הדבר הבסיסי ביותר בניהול תקין: כמה כסף כל ישוב מקבל מהמועצה (גילוי**
16 **נאות) נאמר לי כי אינו יודע אך הוסיף: אני יוכל לקבל אבל לא אתן את הפרטים**
17 **לך.**
- 18 **במשך שנים לא מסכים ראש המועצה לפרסם כמה כסף קיבל ומקבל כל מושב**
19 **לא מסכים ועושה הכל כדי שהציבור לא ידע את הנתונים לאשורם....הרי שבכך**
20 **מצליח ראש המועצה שאופיו מוכר לכם לאיים על נציגי הישובים כי כל המבקר**
21 **אותו עלול לא לקבל את "ליטרת הבשר".**
- 22 **כך הופך ראש המועצה את חברי המליאה לעושי דברו (שתיקת הכבשים)...**
23 **אבקשכם לפעול למען גילוי נאות, דבר שהוא בסיסי ביותר, ולקבל דיווח מדוייק**
24 **כמה כסף כל ישוב קיבל בעבר ומקבל היום.**
- 25 **במידה ולא תפעלו מיידית לפרסם דבר בסיסי זה אפעל בדרכים אחרות להביא**
26 **לפרסום זה. אעשה זאת גם אם המועצה האזורית באר טוביה תיודע ברבים**
27 **כמועצה שמנהל אותה אדם אחד, בשיטות אפלות שעבר זמנו ואשר מקומו לא**
28 **אצלנו. ואתם חברי מליאה, תראו ותואשמו כאנשים השפוטים בידי שאינכם**
29 **ממלאים את תפקידם הציבורי כנאות."**
- 30
- 31 הדברים כפי שנכתבו בידי אומרים, נאמרו באופן ישיר וחד משמעי, כאשר הדברים שנאמרו
32 בכתבה נאמרו באופן מעודן הרבה יותר.
- 33 למרות האמור, ולמרות שהנתבעים פנו אל התובעת על מנת לקבל תגובתה לכתבה, לא ניתנה
34 תגובה, תגובה כאמור לא ניתנה גם למר הורביץ שכתב את המכתב, לא ניתנה לבתו בעת

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 שפנתה מספר שנים קודם לכן למועצה, לא ניתנה בעקבות כתבה קודמת אשר פורסמה קודם
2 לכן ובסופו של יום לא ניתנה באופן ענייני גם במסגרת ההליך שלפניי.
3
- 4 בהקשר זה, עוד בטרם אתייחס לסוגיית התגובות והאמת בפרסום, מצאתי מקום להעיר, כי
5 במהלך הדיון נראה היה, כי התובעת מנסה למקד את הדיון בתקציב אשר ניתן ליישבים
6 השונים, תקציב המוכנה תנ"ס (תרבות נוער וספורט), אשר הינו תקציב ידוע ומפורסם.
7 הובהר במהלך הדיון, כי אין הכוונה לתקציב זה, שהוא תקציב "צבוע" שיש חובה לפרסמו
8 ויש חובה להקציבו באופן מסויים, אלא הכוונה היא לתקציבים שהם בשיקול דעת של
9 המועצה. כך למשל, יש בידי המועצה להחליט, כי יושקע בתשתיות או במבני ציבור, בגינון
10 ובתחזוקה של היישובים השונים באופן שונה. לא תמיד ניתן לראות את הדברים מתוך
11 התקציב השוטף, שכן, כאשר הרשות במסגרת התקציב מחליטה על השקעה בתשתיות, לא
12 תמיד ניתן יהיה ללמוד מתוך התקציב השוטף על השקעה ביישוב זה או אחר. בנוסף, גם מר
13 אביבי העיד, כי החלוקה של התקציבים המחלקתיים נעשית בידי עובדי המחלקה ואינה
14 מופיעה דווקא בתקציב השוטף כך העיד מר אביבי: "**מחלקת הנדסה יושבת עם ראש**
15 **המועצה כדי לקבוע סדרי עדיפויות**" (עמ' 97 למעלה). מר אביבי העיד, כי מדובר בתקציב
16 כללי, ידוע ומאושר, אלא שתכנית העבודה באשר לשימוש שיעשה בתקציב זה, היא תכנית
17 עבודה שאינה מאושרת במליאת המועצה, אלא במחלקה הרלוונטית, יחד עם ראש המועצה.
18 מכאן, מדובר במידע פנימי, שניתן להמציאו, אך אינו מפורסם במסגרת התקציב השנתי.
19 תקציב זה לא הוצג לא לגבי רכס, לא למר הורביץ וגם לא לנתבעים או לבית המשפט במסגרת
20 הליך זה, כאשר התובעת ביקשה לקבוע, כי פרוטוקולי המליאה מפורסמים ובהתאם
21 להוראות החוק גם ניתן לעיין בספר התקציב של העיריה, אלא שכפי שעולה מתוך העדות,
22 המידע הרלוונטי האמור, אינו מפורסם. דווקא התמקדותה של התובעת במהלך הדיון
23 בתקציב התנ"ס, שהוא כאמור תקציב שקוף, מעלה את השאלה האם התובעת מנסה להסיט
24 את הדיון מהמחלוקת העיקרית בינה ובין התושבים ומנסה גם במסגרת הליך זה שלא לחשוף
25 את המידע הרלוונטי, תוך שהיא טוענת, כי היה על הנתבעים במסגרת ההליך להציג מידע זה.
26
- 27 בהינתן הדברים האמורים, הנני סבורה, כי מדובר בביקורת לגיטימית אשר מובאת בכתבה.
28 אמנם, אין בכתבה כל ראייה לחלוקת התקציב בפועל, אך כאשר מובאת טענה מפי האזרח,
29 לפיו נעשתה פניה לקבל את המידע, פניה אשר לא נענתה וזו תחושתו של האזרח באשר לאופן
30 חלוקת התקציבים, הרי שחוסר הדיוק במקרה דנן, נדחה מפני חופש הביטוי, כאשר ברי
31 לקורא, כי קביעת העובדות מתוך עדותם של התושבים היא קביעה שהם אינם יכולים
32 להוכיחה, מהסיבה שהמידע ממודר מפניהם.
33

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

21. לא ניתן לנתק את הדברים גם מתוך ההקשר של הכתבה, כאשר הפרשנות של הדברים ניתנת על רקע נושא הכתבה.
2. הכתבה עוסקת בחוסר שקיפות, כאשר לבד מעצם העובדה שלא הוכחה בסופו של יום, כי אמנם חלוקת הכספים אינה שוויונית, הרי שהמסר שבאה הכתבה להעביר הוא כי אין שקיפות ולא נמסר המידע באשר לאופן חלוקת הכספים וממילא לא ניתן לבחון את השוויון בחלוקת התקציבים.
- 7.
22. התובעת בחרה בתביעתה להתעלם מטענה נוספת בעניין השקיפות והיא הטענה הנוגעת לאופן ניהול ישיבות המליאה.
9. בעניין זה, הוטחה ביקורת לגיטימית, שהוכחה כביקורת ראויה, אם כי לא ניתן לומר לגבי המועצה כי פעלה שלא כדין וזוהי עיקרה של ביקורת שהיא לגיטימית, שכן ביקורת אין משמעותה תמיד עבירה על החוק, אלא משמעותה, כי בחסות החוק, פועלת הרשות באופן הפוגע בתושבים בדרך זו או אחרת ובמקרה דנן, פועלת הרשות בחוסר שקיפות, בחסות החוק.
- 14.
15. התושבים טענו, כי ביקשו לצפות בישיבות המליאה. משנוכח ראש המועצה, לאחר הישיבה הראשונה שבסמוך לאחר הבחירות, כי יש קהל אשר צופה בישיבות המועצה, החליט ראש המועצה בשעה שתוכננה לקיום ישיבת המליאה, שהיא ישיבה הפתוחה לציבור, לקיים תחילה ישיבת הנהלה, כשמרבית חברי המליאה הם גם חברי הנהלה, ישיבה זו התנהלה במשך כשעה עד שעתיים ורק בסיומה התקיימה ישיבת המליאה, שבמהלכה נעשה הליך פורמלי של אישור ההחלטות, שכל הדיון לגביהן נעשה בישיבות הנהלה.
21. כך העידו העדים לגבי האופן שבו התנהלו הישיבות :
22. הגב פלדמן העידה :
23. ת.זו הייתה התנהלות לא חוקית, מה שקרה זה כך. אני הגעתי בפעם הראשונה נתנו לי להיכנס, ישבתי מאחורה עם חברי המליאה, איפה שאמורים לשבת האורחים. בפעם השנייה שהגעתי, זו הייתה אולי ישיבת המליאה השלישית או הרביעית. בפעם הראשונה זו הוגדרה ישיבת מליאה ונתנו לי להיכנס, ישבתי מאחורה כל הישיבה. בפעם השנייה שהגעתי, עמד מולי איש לא קטן, סגן ראש המועצה שלומי שמאי, אין שם מאבטחים, אני לא באה באלימות ואף אחד לא התנהג כלפיי באלימות, בא אליי אותו אדם ואמר לי אני מבקש שתצאי.
30. ש. שתצאי או שלא תיכנסי בדלת?
31. ת. כבר הייתי בפנים, הישיבה עצמה עוד לא התחילה, הוא ביקש שאצא.
32. אמרתי לו למה, אני אמרתי לו זה אירוע פומבי ציבורי, אז הוא אמר לי לא, עכשיו
- 33.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

1 מתכנסת כאן ישיבת וועדה, אני לא זוכרת אם אמר ישיבת הנהלת המליאה או
2 ישיבת מליאה. יש הבדל. אני לא זוכרת מה הוא אמר.

3 ש. בכתבה נאמר מפיד "הם יצרו מצב שבו אין חובה להכניס תושבים לישיבות
4 הנהלת המועצה" את אומרת שהתחילה ישיבת הנהלה ומיד אחריה ישיבת
5 מועצה

6 ת. בדיוק. הוא אמר את טועה, קודם יש כאן ישיבת הנהלת מועצה, וישיבות של
7 וועדות ושל הנהלת המועצה הן ישיבות סגורות. ואז הוא אמר לי לצאת, יצאנו,
8 חיכינו בחוץ בין שעה וחצי לשעתיים, ואז קראו לנו להיכנס כי הסתיימה ישיבת
9 הנהלת המועצה והחלה ישיבת המליאה. וכל המשך התיאור הוא בסדר. אני
10 רוצה להגיד לך מה עשיתי.

11 ש. אמרת מה שיש לך לומר, זה בסדר. פרוטוקולים של ישיבת הנהלת המועצה,
12 אותה ישיבה שלא נתנו לך להיכנס אליה, הם מתפרסמים באתר?

13 ת. אחרי איזה זמן כן, אני חושבת שגם פרוטוקולים של הנהלה וגם של וועדות
14 ... לשאלת בימ"ש האם יש פרסום לגבי שעת תחילת הישיבה, אני עונה כן ולא.
15 נציגי המליאה שזה לא אני, מקבלים הזמנה בערך שבוע לפני שהם מוזמנים
16 לישיבה. מציגה לבית המשפט הזמנה, כתוב בה שמדובר בהזמנה גם לוועדה וגם
17 למליאה. אני כאזרחית שרוצה לבוא ולשמע אני לא יכולה. גם לא יכולה לדעת
18 מתי מסתיימת הועדה כי לא כתוב שעה עד שעה, אז אני צריכה לבוא ב-4 ולשבת
19 ולחכות עד שניגמר. (עמ' 25 לפרוטוקול).

20
21 מר סמירה העיד :

22 "עו"ד סגל יכול להעביר לך את הפרוטוקולים שאתה כ"כ מתפעל מהם. כתוב
23 בהם את מה שהגבורה מכתובה. כשביהמ"ש מקריא מת/1 אני אומר זה בדיוק
24 מה שקורה. כאשר הם רואים שאנחנו לא בחוץ, הם הופכים את ישיבת הנהלה
25 לישיבת מליאה. המליאה מאשרת את זה פה אחד." (עמ' 60).

26
27 מר אביבי, מזכיר המועצה, אישור למעשה את אופן ההתנהלות :

28 "במועצה אנחנו קיימנו בעבר 12 ישיבות בשנה מליאה כל חודש היתה ישיבת
29 מליאה. אנחנו הבנו והבנו לא נכון כי זה מכסה על ישיבות הנהלה, אח"כ העירו
30 לנו על כך, ואז החלטנו לקיים ישיבות הנהלה ולצמצם את ישיבות המליאה
31 ולאשר פרוטוקולים של כל וועדות המועצה. כי ההנהלה היא כמו וועדה של
32 המועצה." (עמ' 93).

33
34 ובהמשך :

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

1 "היה להם סדר יום וכשהסתיימו באופן כללי ובגדול, זה בערך בין 45 דקות
2 לשעה. אבל זה גס.

3 אז הופכים את הכובע למליאה וחברי וועדת הביקורת חוזרים להיות חברי
4 מליאה ואם יש מישהו בחוץ אז מכניסים אותו ואז מאשרים לפי סדר היום את
5 הפרוטוקולים, או אם יש בסדר יום משהו נוסף, ואם אין אז פשוט מאשרים את
6 הפרוטוקולים.

7 ש: תהליך קצר של כמה דקות.

8 ת: במה שעכשיו ציינו כן. אבל לא כל הישיבות מלאה הם כאלה.

9 יש נושאים שאי אפשר לדון בהנהלה והם צריכים לדון אך ורק בישיבת מליאה,
10 דוגמת תקציב, האצלת סמכויות, צווי הטלה של הישובים ושל המועצה, לדוגמא
11 תקציב רגיל, או תקציב של פיתוח של הרשות ובזה ההנהלה לא מוסמכת וזה
12 מחייב דיון במליאה. (עמ' 94)

13
14 וכן:

15 ש" האם היית עד למקרים שבהם הגיעו תושבים רצו להיכנס לישיבות מועצה
16 והמתינו בחוץ.

17 ת: כן, פעמיים המתינו כארבעים דקות והיו מקרים שאני באתי לקרוא להם וכבר
18 לא היו. כשהיו באותה מליאה התקיים דיון רק על פרוטוקולים שזה היה קצר
19 מאוד. (עמ' 99).

20
21 23. אם כן, ישיבות ההנהלה עצמן נסגרו מפני הציבור, אשר יכל להיכנס רק לישיבת המליאה,

22 שארכה במקרים רבים דקות ספורות וכללה אישור פרוטוקולים בלבד.

23 ניתן לומר, כי ישיבות ההנהלה הן ישיבות מקצועיות, ולכן הציבור לא נכנס אליהן, אך מן
24 הצד השני, כאשר אותו דיון יכול היה להתקיים במסגרת ישיבת המליאה, אשר בסופו של דבר
25 היתה ריקה מתוכן והציבור עצמו לא נחשף לדיון שהתקיים לגופו של דברים, עולה תחושה,
26 שיש לה בסיס איתן, כי האופן בו נעשו הדברים נועד למדר את הציבור מפני אותו דיון, כפי
27 שבסופו של דבר קרה, כאשר העדים העידו, כי לאחר מספר פעמים, בהן נוכחו לדעת, כי
28 ישיבות המליאה ריקות מתוכן, והן מתקיימות לאחר זמן ארוך בו הציבור ממתין בחוץ, חדל
29 הציבור מלהגיע לאותן ישיבות. מר אביבי העיד על כך שהסיבה לכך שהתקיימו דיונים
30 במסגרת ישיבת הנהלה, קשורה למכסת ישיבות, אך אם כך הדבר, מדוע יש מניעה לאפשר
31 לציבור להיכנס לישיבות, שנושאן יכול לידון גם בישיבת המליאה.

32 הטענה, כי הפרוטוקולים מפורסמים אף הם באתר האינטרנט של המועצה, אף היא לא
33 הועילה לתובעת, שכן מר אביבי אישר בעדותו, כי הפרוטוקול אינו משקף באופן מדויק את

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 הדיון שהתנהל בישיבה, תוך ציטוט דבריו של כל אחד מהמשתתפים, אלא מר אביבי עורך
2 את הפרוטוקול ולפיכך, ממילא נרשמים בו עיקרי הדברים בלבד (עמ' 95 לפרוטוקול).
3
- 4 התובעת טוענת, כי על מנת שהפרסום יהיה מאוזן ועל מנת שתובאנה במסגרתו העובדות .24
5 לאשורן, היה על הנתבעים לפנות אל התובעת בבקשה למתן תגובה, כפי שמצופה מעיתונאי
6 וכפי שעיתונאי מחוייב לעשות.
7
- 8 הנתבעים משיבים לכך, כי פנו אל התובעת, אלא שבפניית הנתבעים אל ראש המועצה, הפנה
9 ראש המועצה את הנתבע אל דוברת המועצה, כדבריו: " יש למועצה דוברת פנה אליה",
10 כאשר בהודעת מייל נוספת ציין "ותישאר אצלה!!!!"
11 פניית הנתבע אל הדוברת לא נענתה.
12 לכך משיבה המועצה, כי הפנייה נעשתה ערב סגירת הגיליון וממילא לא ניתן די זמן לתשובה.
13 כאשר התבקש מר אביבי להתייחס לפנייה לדוברת, השיב, כי ככלל, מי שאמון על מתן
14 תשובות הוא ראש המועצה וכדבריו "דובר המועצה הוא ראש המועצה" וה"דוברת", לאו
15 דוברת היא, אלא מדובר ברכוז התרבות, העוסקת יותר בתרבות מאשר בדוברות. (עמ' 84
16 לפרוטוקול).
17
- 18 אחר ששמעתי את העדויות, הנני סבורה, כי הוכח, שמערך מתן התשובות לכתבות עיתונאיות .25
19 על ידי התובעת לוקה בחסר. הנתבעים הצביעו על מקרים רבים, בהם בחרה התובעת שלא
20 להגיב לכתבות, או לפניות, כאשר במקרים רבים אחרים, ניתנה תשובה מתחמקת, או ניתנה
21 תשובה לפיה המועצה סבורה, כי אין מקום למתן תשובה.
22 מר אביבי, שאחראי גם על על מתן מידע בהתאם לחוק חופש המידע ומשמש כממונה על חופש
23 המידע, העיד על מנגנון מתן התגובה בהתאם לחוק, כאשר מעדותו עולה, כי מי ששולט בפועל
24 על מתן התשובות הוא היועץ המשפטי למועצה, כאשר בכל מקרה ומקרה, הוא זה שאמון על
25 ניסוח התשובה לפונה, כאשר במקרים רבים, תשובתו הינה שלא ליתן מענה.
26 הנתבעים הצביעו בעדויות על מנגנון מענה לפניות עיתוניות, שמעורר קושי של ממש ולא בכדי
27 לא המתינו הנתבעים למתן התשובה. והלוא, יכולה היתה המועצה, לו היה קושי להשיב באופן
28 מיידי (ואיננו יודעים על קושי כזה, שכן לא ראש המועצה שאליו נעשתה הפנייה ולא הדוברת
29 העידו לפנינו), ניתן היה להשיב, כי נדרשת שהות של מספר ימים על מנת להשיב לדברים וניתן
30 היה לפרסם את הכתבה במועד אחר. מר אביבי עצמו לא ידע להשיב מדוע לא ניתנה תשובה
31 לפנייה, שכן העניין לא טופל על ידו וממילא, הסיבה לכך שלא ניתנה תשובה נותרה עלומה
32 ועיתוי הפניה כעילה לאי מתן תשובה נותר לא יותר מסברה של באי כוח התובעת.
33

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

26. על פניו, התייחסותו של ראש המועצה היתה מזלזלת, כאשר ציין בנוגע לפנייה לדוברת "ותישאר אצלה" ואילו הדוברת כאמור, עד היום לא השיבה.
- אך לא רק בכך הקושי, נראה, מתוך פניות אחרות, כי המועצה בוחרת באופן מודע, שלא להשיב מקום בו היא יכולה להימנע מכך.
- כך בעניין חשיפת הסכם ההתקשרות עם היועץ המשפטי למועצה, פנייה שלה השיב מר אביבי, כי לאור מכתבו של עו"ד הדר מימון, היועץ המשפטי הוא נמנע מלמסור את המידע (מידע שנמסר בהמשך), הרי לאחר שמר עמר פנה בעניין למשרד הפנים, כתב לו עו"ד מימון ביום 24.8.15, בהודעת מייל: "בראש ובראשונה, להזכירך, נוכח הנוהג לפרסם ידיעות שקריות לחלוטין ביחס למועצה, תלויות ועומדות כנגדך נכון להיום, באופן אישי, שתי תביעות בגין לשון הרע. עיסוקך בנושא יש בו כדי לעורר את החשד שמא הנך פועל בכובע העיתונאי להלך גם עלי איימים נוכח התביעה שמנהלת המוצעה כנגדך וכנגד העיתון על הוצאת לשון הרע כנגדה."
- דברים דומים כתב עו"ד הדר מימון גם במכתבו למר עמר מיום 6.5.15, בעניין ייצוג על ידי משרד עורכי דין גרנות.
- בתגובה למכתבו של מר הורביץ, הנושא כותרת: "דעו מי העומד בראש המועצה וכל זאת אם עדיין אינכם יודעים", השיב עו"ד הדר מימון במכתב שכותרתו: "דברי לשון הרע כלפי ראש המועצה מר דרור שור" במכתב זה התייחס עו"ד מימון לטענות לעניין ביתה של בתו של מר הורביץ, הגב' רכס, פיטוריה של הגב' כוכי שלו, ואכיפה בררנית. בד בבד, מאיים עו"ד מימון בהגשת תביעת לשון הרע כנגד מר הורביץ. מכתבו הנוסף של מר הורביץ, העוסק בחלוקת התקציבים- לא נענה.
- ביום 9.11.15, פנה מר אביבי לחברי המועצה והודיע להם על התביעות המתנהלות כנגד מר עמר. בהתאם למכתבו זה של מר אביבי, לאורך של התביעות קיים חשש שמר עמר פועל בניגוד עניינים ולכן, כל פניה של מר עמר, כעיתונאי, יש להפנות ליועץ המשפטי למועצה.
- היועץ המשפטי הוא כאמור, זה אשר כתב למר עמר את אותם מכתבים, שגם מהם עולה החשש המועלה במכתבו של מר אביבי, אם כי כחודש ימים לאחר מכן, נאותה המועצה להשיב למר עמר לעניין שכרו של עו"ד מימון, לאחר שבין המשפט הכריע בעניין בבקשה נוספת שהוגשה.
- בנוסף, הציגו הנתבעים כתבה נוספת בעיתון אחר, שעניינה הרלוונטי, פניה של אזרח לראש המועצה, אשר הגיב בתגובה מתלהמת לאותו אזרח. כן הוצגה פנייה של עורך דין למועצה בעניין מידע אותו ביקש לקבל לעניין לקוח שלו, כאשר בתגובה השיב לו ראש המועצה במכתב מתלהם, אשר הביא, נוכח ניסוחו, לכך שאותו עו"ד הגיש תביעת לשון הרע.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

27. מן הדברים ובפרט נוכח העובדה שהתובעת מעלה טענותיה בעניין מבלי להעיד את העדים הרלוונטיים, נראה כי אין מדובר במקרה בו לא ניתנה לתובעת ההזדמנות להשיב לדברים. התובעת בחרה שלא להשיב לדברים, גם כיום, עניינית, במסגרת הדיון בתוכן הדברים, בחרה התובעת שלא להעיד עדים ולא להציג את העובדות לאשורן. ממילא, אם לתובעת ניתנה ההזדמנות להציג את הדברים לאשורם והיא לא עשתה כן, נותרה טענת הנתבעים כטענה שראוי להביאה, כשהעדר התגובה הינו נושא הכתבה, דהיינו חוסר השקיפות ורצונה של התובעת להימנע ממתן התשובה.
28. עד כאן לעניין עצם הפרסום. על פניו, לאור קביעתי, אין מקום לדון בשאלת ההגנות, או בשאלת הנזק, אך למרות האמור, אתייחס לנטען בעניין, בקצרה.
29. ראשית, מועלית טענת הנתבעים לפי סעיף לחוק, טענת אמת בפרסום, טענת הגנה בהתאם לסעיף 14 לחוק. כפי שצויין מעלה, מתוך כלל העובדות המפורטות בכתבה, ייחסה התובעת תביעתה רק לדברים באשר לאכיפה בררנית ולחלוקת תקציבים בלתי שוויונית. אשר לאכיפה בררנית, העידו בעניין זה הגב' פלדמן והגב' רכס, כשבעדותה תמך אביה. מעדותה של הגב' פלדמן עולה, כי הגם שעסקינן בעבירות בניה שלכאורה בוצעו זמן רב לפני הבחירות, בחרה התובעת להגיש כתב אישום נגד הגב' פלדמן, בעוד שידוע לה, שמתבצעות עבירות דומות על ידי אחרים, שם לא נעשית אכיפה. הגב' פלדמן העידה, כי הדברים נכונים לא רק ביחס אליה, אלא גם ביחס לאחרים, אשר תמכו במועמדים מתחרים לראש העיר וכן העיד בעניין מר גרשון, אשר העיד, כי ככל שהדבר נוגע אליו, הרי שהודח מהיותו חבר מועצה עקב חובות ארנונה. מר סמירה אף הוא נקב בשמותיהם של חלק מתומכיו, אשר הוגשו נגדם דו"חות בנוגע לעבירות בנייה. בנוסף, הסתבר, כי התושבים פנו לתנועת אומ"ץ, על מנת שתסייע בבירור טענותיהם של התושבים בעניין זה ובעניינים אחרים, שחלקם עלה בכתבה.
30. כפי שצויין מעלה, אין טענה, כי פעולות האכיפה בוצעו שלא כדין. הכתבה עוסקת בכך שפעולות האכיפה נעשו ביחס לחלק מהתושבים ולא ביחס לכולם. בעניין זה, מדובר בהבעת דיעה לגיטימית, עובדה היא שבסופו של דבר נמחק כתב האישום כנגד הגב' פלדמן, אם כי הגב' פלדמן הגיעה להסדר מותנה עם המועצה ואילו באשר לגב' רכס, עד עתה הבית לא נהרס. המועצה עצמה לא הביאה נתונים באשר לפעולות האכיפה שנעשו נגד אחרים. לגב' פלדמן בוודאי אין מידע באשר לאכיפה אשר נעשתה או לא נעשתה כנגד אחרים, הגב' פלדמן הצביעה על עובדה, לפיה בוצעו פעולות אכיפה כנגד מתנגדי מר שור. הקורא במקרה זה יצטרך להחליט

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 האם יש בכך פעולה בררנית אם לאו. בהקשר זה, דווקא התובעת היתה מי שביקשה להימנע
2 מדיון בעניינה של הגב' כוכי שלו, שגם לגביה נטען לפעולה בררנית כנגד מתנגדי השלטון והגם
3 שלאורך כל ניהול ההליך, נפנפה התובעת בפסק הדין בבית הדין לעבודה, אשר קיבל את
4 ההחלטה להעביר את הגב' שלו מתפקידה.
- 5 אלא, שכפי עניינה של שלו, כך בעניינה של הגב' פלדמן, הכתבה לא עסקה בעצם נכונות ההליך
6 או בתוצאתו, אלא בשאלת האכיפה הבררנית ובעניין זה, על פניו, יש קושי ליתן מענה חד
7 משמעי, שכן, לא תמיד ימצא מקרה דומה, כמו בעניינה של הגב' שלו או בעניינה של מר גרשון
8 ולא תמיד ניתן יהיה להוכיח האכיפה הבררנית, במקרה של עבירות בניה, שכן על פניו, לא
9 תמיד ניתן לאתר עבירות אלו, כך גם מקום בו הרשות מבקשת להקשות בקבלת היתרים, כפי
10 עניינה של הגב' רכס. הכתבה הביאה את העובדות והקורא ישפוט, כאשר אין צורך להוכיח
11 בעניינים אלה שאלה שלא אמת או שקר. העובדות בהחלט נכונות, הפרשנות לגורם לפעולה-
12 נתון לפירוש ודעתם של התושבים שהובאו בכתבה בהחלט ראויה להישמע.
- 13
- 14 כפי שצינתי מעלה, העובדה היחידה שביחס אליה הניסוח אינו מדוייק, הוא הציטוט מתוך .31
15 דבריה של הגב' רכס, אשר ציינה, כי מדובר בעובדה, לפיה אין חלוקה שוויונית של תקציבים.
16 הנני סבורה, כי עובדה זו מהווה את פרט הלוואי, שעל פי הוראות סעיף 14, אין באי הוכחתו
17 פגיעה של ממש.
- 18 עסקינן, כאמור, בכתבה העוסקת בשקיפות, דבריה של הגב' רכס ברורים ומובנים, הטענה
19 היא לתחושה לחלוקה בלתי שוויונית של התקציבים, כשהמידע ממודר.
- 20 לו רצתה, יכולה היתה התובעת לסתור את הטענה בנקל ורק בידה הכוח לעשות כן, כאשר על
21 פניו, בכל הפניות בנושא, גם של מר הרביץ וגם של הנתבע, לא זכו להתייחסות (כאשר בעניינינו
22 של מר הרביץ הפניה בנושאים אחרים זכתה למענה).
- 23 הימנעותה של התובעת דווקא במקרה זה להתייחס לסוגיה, פועלת לחובתה של התובעת ולא
24 לחובת הנתבעים, שהביאו דברים מפי אזרחים, שחשים כי ממודר מהם המידע.
- 25
- 26 הגנת תום לב: .32
- 27 בעניינה של הגנת תום הלב, מייחדים הצדדים את הדיון לעניין סוגיית מתן התגובה מטעם
28 המועצה, סוגיה שנדונה בהרחבה מעלה.
- 29 מצאתי מקום להוסיף ולהעיר על הדברים שנאמרו מעלה, כי סוגיית התגובה שצריכה להינתן
30 על ידי מושא הכתבה היא סוגיה שצריכה להיבחן על רקע הדברים.
- 31 ישנם מקרים, בהם נכון הוא שעיתונאי יפנה לרשות על פי חוק חופש המידע. בעניין זה,
32 התשובה יכולה להינתן כעבור חודשים רבים. ישנם עניינים אחרים, בהם מצופה, כי תינתן
33 תגובה מוקדמת יותר ואז העיתונאים מפנים שאלה לדובר, או אחראי אחר בעניין מטעם
34 הרשות.

בית משפט שלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

1 במקרה דנן, הכתבה פורסמה על רקע פרסום בדבר זכייתה של המועצה בפרסים, כאשר
2 הביקורת באה דווקא על רקע פרסום הזכייה. לאור עיתוי הזכיה, היתה חשיבות לפרסם את
3 הכתבה דווקא בעיתוי בו פורסמה ולא היה מקום להמתין חודשים רבים עד מתן התגובה
4 טרם פרסום הכתבה. לפיכך, סבורתני, כי אופן הפניה נעשה בתום לב, כשמתוך הראיות עולה,
5 כי בפעמים אחרות פנה מר עמר על פי חוק חופש המידע והכל לפי העניין.
6 מצופה מרשות, כי מקום בו היא סבורה שהדרך הנכונה היא פנייה על פי חוק חופש המידע,
7 כי תפנה את העיתונאי לפי החוק וראוי כי יתנהל שיח בעניין, על מנת לבחון את העדיפות
8 והדחיפות שיש במתן תשובה לעיתונאי.
9 במקרה דנן, כפי שצינתי מעלה, דומה, כי הרשות בחרה שלא להגיב, משיקוליה היא ולא
10 משום שנעשתה פניה אליה ערב סגירת הגליון.

11
12 עיתונאות אחראית (סעיף 15(2) לחוק): .33

13 בהתייחסי לסוגיית תוכן הכתבה, שעניינו שקיפות, דומה, כי די בכך על מנת להעיד, כי מדובר
14 בכתבה שנערכה באופן אחראי ובהתמלא התנאים הנדרשים בפסיקה. בסופו של יום, הוכח
15 בהליך שלפניי, כי הביקורת שהועלתה בכתבה לא נעצרה בכתבה עצמה, אלא פורסמה
16 בדרכים שונות, כאשר אותם אזרחים אף פנו לתנועת אומ"ץ, לפניה שטחו את טענותיהם,
17 כשהדברים מוצאים אף הם ביטוי בפרסומים שונים.
18 הכתבה אמנם אינה מאוזנת בכך שלא הובאה תגובת המועצה (ואיני מוצאת, כי הבאת
19 הדברים בשבחה של המועצה נועדו לשם האיזון), אלא שחוסר האיזון נובע מהתנהלות
20 התובעת עצמה, אשר בחרה להגיב לפניה באמצעות ראש המועצה באופן שאינו מכבד בוודאי
21 לא את כותב הדברים וכאמור, השתלשלות הדברים מאז הכתבה מלמדת, כי גם עד לניהול
22 ההליך, המועצה בחרה להותיר את חוסר האיזון על כנו, כאשר העדר השקיפות הוכח למעשה
23 כנכון, שעה שעד כה לא הוצגו אותם נתונים שדווקא בהם בחרה המועצה למקד את תביעתה.
24 בהקשר זה חשוב להזכיר פעם נוספת את פנייתו של מר הורביץ, אשר פנה לחברי המליאה
25 בשני מכתבים, שהאחד מהם עוסק בסוגיית התקציבים ואילו האחר בשאר העניינים. עורך
26 דינה של המועצה בחר להגיב למכתב אחד, העוסק בשאר העניינים ואילו סוגיית התקציבים
27 נותרה חסרת מענה.

28
29 אין בידי לקבל גם את טענת התובעת, כי כל תכנה של הכתבה הוא בדברים שנאמרו על ידי
30 שני אנשים. העדים אשר התייצבו לבית המשפט מלמדים על הלך רוח נרחב בקרב התושבים,
31 כאשר שתי המרואיינות לכתבה משקפות את אותו הלך רוח, אשר בא לידי ביטוי בהמשך גם
32 בהתארגנות של קבוצת תושבים בפנייה לתנועת אומ"ץ. העובדה שמר עמר לא חשף את
33 מקורותיו, הוכחה בסופו של דבר כבלתי רלוונטית, כאשר הוכח, כי מדובר בפועל ביותר
34 ותושבים מאשר אלו שהתראיינו לכתבה וגם העדים עצמם בחלק מעדותם סירבו למסור שמות

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 של אחרים, המחזקים בדיעה דומה, כל זאת מתוך חששם, כי יבולע להם, על רקע הטענות
2 לאפלייה.
3
4 מכאן לשאלת הנזק. 34.
- 5 הפסיקה הכירה באפשרות לפסוק פיצוי לתאגיד גם ללא הוכחת נזק, אם כי ישנה מחלוקת
6 פוסקים בעניין. ראה דיון בעניין ב ת"א (שלום טב') 6228-03-09 **נוף גינוסר אגודה שיתופית**
7 **חקלאית בע"מ נ' אינדקס הגליל בע"מ** (פורסם בנבו, 01.02.2011).
8 איני שוללת את הדיעה לפיה יש מקום לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק גם בעניינו של תאגיד,
9 בפרט כאשר השיקולים בפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק הינם גם שיקולים הרתעתיים,
10 עונשיים, שהם רלוונטיים בין ליחיד ובין לתאגיד.
11
- 12 התובעת בחרה להגיש תביעתה כתביעה בסכום של 250,000 ₪ וכתביעה חלופית בחרה להגיש
13 התביעה כתביעה ללא הוכחת נזק, תוך שהיא טוענת לכפל פיצוי, כיוון שלטענתה, התכוונו
14 הנתבעים לפגוע בתובעת.
- 15 ככלל, כאשר עסקינן בתביעה ללא הוכחת נזק, אין מניעה לכך שהתובע יבחר שלא להביא
16 ראיות בסוגיית הנזק, כאשר שאלת הפגיעה בשמו הטוב של אדם נתונה ממילא לשיקול דעתו
17 של בית המשפט והיא נגזרת מתוך הפרסום ומכלול הנסיבות המובאות בפני בית המשפט.
18 התובעת בחרה במקרה דנן שלא להביא ראיות לעניין הפגיעה בשמה הטוב.
19 תובע אשר בוחר להגיש תביעתו תוך שהוא נוקב בסכום נזק הינו תובע אשר טוען לנזק שנגרם
20 לו. נזק זה הוא נזק הטעון הוכחה ובמקרה זה, לא יצא בדרך כלל התובע ידי חובתו בהוכחת
21 הנזק בכך שהוא סומך על שיקול דעתו של בית המשפט לעניין שיעור הנזק, כשהוא אף אינו
22 טורח לטעון בתצהירו כי נגרם נזק ומהו סוגו של אותו נזק שנגרם.
- 23 סבורתני, כי בעצם העובדה שהתובעת בחרה להתעלם בראיותיה מסוגיית הנזק, שעה שזו
24 תביעתה העיקרית ואילו התביעה ללא הוכחת נזק הינה התביעה החלופית בלבד, הביעה
25 התובעת למעשה את דעתה, כי כלל לא נגרם לה נזק, או כי נגרם לה נזק בשיעור אפסי.
26 תביעה חלופית הינה תביעה אשר נועדה לשמש עילת תביעה מקום בו לא הוכחה התביעה
27 העיקרית ולא ניתן לדון בתביעה החלופית טרם הכרעה בתביעה העיקרית.
- 28 ייתכנו מקרים, בהם יש קושי להוכיח את התביעה העיקרית, אך התרשמותו של בית המשפט
29 היא כי נגרם נזק, במקרים אלו, יוכל בית המשפט, מקום בו הוכח בפועל נזק בשיעור נמוך
30 יותר מהנזק הנתבע בתביעה החלופית, לדלג אל התביעה החלופית ולהעדיף ואף לפסוק
31 פיצוי גבוה יותר משהוכח בפועל.
- 32 מובן, כי מקום בו יתרשם בית המשפט, במסגרת ניהול התביעה בגין הסעד העיקרי, כי הסעד
33 המקסימלי לו זכאי התובע נמוך יותר מהסעד בתביעה החלופית, לא יוכל בית המשפט
34 במסגרת התביעה ללא הוכחת נזק לפסוק פיצוי גבוה יותר מזה שהוכח, בפרט כאשר הסעד

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1 החלופי הוא בשיקול דעתו של בית המשפט וסכום הפיצוי הקבוע בחוק הוא הסכום
2 המקסימלי.
- 3 לכן, באותם מקרים, כמו במקרה דנן, שעה שלא נטען לנזק, כאשר התובעת מבקשת לנהל את
4 ההליך גם בגין הסעד העיקרי, מסקנתי היא, כי התובעת כלל לא יכלה להוכיח נזק, כי זה לא
5 נגרם, או כי שיעורו אפסי ולכן בחרה שלא להגיש ראיות.
- 6
- 7 .35 אין זה ראוי בעיניי, כי שעה שעומדת לפני תובע האפשרות להגיש תביעה ללא הוכחת נזק,
8 אלטרנטיבה שהקנה לו המחוקק עבור אותם מקרים בהם יש קושי להוכיח את הנזק, או
9 שניתן לסמוך על שיקול דעתו של בית המשפט, כי תובע יבחר להגיש תביעה היוצאת מתוך
10 נקודת הנחה שנגרם נזק, אותו הוא מבקש להוכיח, אך יבחר בסופו של יום שלא להביא ולו
11 בדל ראיה לעניין אותו נזק.
- 12 הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שעסקינן בתובעת שהיא רשות ציבורית, לא רק שכגוף
13 ציבורי, יש קושי בהוכחת הנזק, גם בעניין הפגיעה בשם הטוב, שכן, כפי שציינתי מעלה,
14 מדובר בפגיעה הניתנת לתיקון ושלא בהכרח תביא גם לפגיעה ממשית, ופגיעה זו יכולה לבוא
15 לידי ביטוי באופנים שונים, כאשר לעומת גוף ציבורי, בית המשפט יכול באדם פרטי להסיק
16 מתוך תוכן הפרסום עצמו, כי ישנה פגיעה בשמו הטוב של אדם ואף להעריכה, אלא שבמקרה
17 דנן, ניהול ההליך כרוך בעלויות שהציבור נושא בהן ומצופה מרשות ציבורית, כי תכלכל
18 צעדיה בהקשר זה תוך שימת לב להוצאות ניהול ההליך.
- 19 סבורתני, כי בהליך דנן, הדברים נכונים אף יותר, בשים לב לכך שעיקר הטענות מופנות כלפי
20 נבחרי הציבור עצמם והם עצמם לא טרחו להגיש ראיותיהם בהליך.
- 21
- 22 .36 לפיכך, מצאתי מקום בתביעה דנן, לו הייתי נדרשת לפסיקת נזק, לקבוע, כי הסעד העיקרי
23 כלל לא הוכח או הוכח באופן מינימלי ביותר ולכן אין לפסוק פיצוי בגינו ולו הייתי נדרשת
24 לפיצוי ללא הוכחת נזק, הרי שלאור הימנעותה של התובעת להוכיח את הסעד העיקרי,
25 מתבקשת ממילא המסקנה, כי הפגיעה העיקרית היתה בנבחרי הציבור והייתי פוסקת
26 לתובעת פיצוי אפסי.
- 27 מסקנה זו מתבקשת גם לאור העובדה שהכתבה כללה טענות נוספות, בלתי מחמיאות לא
28 פחות כלפי התובעת, כשבעיניי, לא ניתן לראות דווקא בטענות כאן כטענות שבגין נגרם נזק
29 משמעותי לתובעת ואילו בגין יתר הטענות כלל לא נגרם נזק, או הן נכונות, כך שממילא שמה
30 הטוב של התובעת כך שדווקא פרסום זה יגרום לו נזק, מוטל בספק.
- 31
- 32 .37 מצאתי מקום לסיים את פסק הדין בהתייחסות לטענת הנתבעים להיות התביעה תביעה
33 המכונה "תביעת השתקה".

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

1 הנתבעים טוענים, כי תביעה זו, כמו גם התביעה הנוספת שהוגשה נגדם וכן הליכים נוספים
2 שננקטו על ידי היועץ המשפטי למועצה, כמו גם התייחסות התובעת אל מר עמר בתגובותיה
3 אליו, מלמדות, כי מטרתה של התביעה הינה למנוע מהנתבעים לפרסם פרסומים שונים בנוגע
4 לתובעת, במה שמכונה "תביעת השתקה".

5 הנתבעים טוענים, כי הגם שעיקר הכתבות בעיתון מיוחסות לעיריית קריית מלאכי וגם כלפי
6 זו האחרונה מוטחת ביקורת, מעולם לא הוגשה על ידי עיריית קריית מלאכי תביעה כנגד
7 הנתבעים ואילו כאן, הנתבעת בחרה להגיש שתי תביעות זו אחר זו, הגם ששתי הכתבות מושא
8 התביעות הוגשו לפני הגשת התביעה הראשונה, שתי התביעות הינן בסכום מופרז של 250,000
9 ש"ח כל אחת ומטרתן אחת היא, הרתעת הנתבעים מלהוסיף ולכתוב כתבות ביקורתיות כלפי
10 התובעת.

11
12 התרשמותי היא, כי טענת הנתבעים הינה טענה שיש לה בסיס. 38

13 כפי שצינתי בסוגיית הנזק, לא מצאתי כל הצדקה להגשת תביעה בסכום של 250,000 ש"ח,
14 מבלי להידרש לסוגיית הנזק כלל, כשבית המשפט אף העיר בסוגיה זו בישיבת קדם המשפט
15 מיום 29.11.16.

16 איני יכולה להיכנס לשיקוליה של התובעת בהגשת התביעה הנוספת, אך לא ניתן להתעלם
17 מכך שגם שם הוגשה תביעה בסכום זהה, התובעת סירבה לאיחוד הדיונים בשתי התביעות,
18 כשכל אחת מהתביעות מוגשת בבית משפט אחר.

19 התובעת גם לא נתנה הסבר לכך שתביעתה הוגשה רק בגין חלק מהפרסום ואילו בגין חלקו
20 האחר לא הוגשה התביעה, אלא אם כן שיקולים שאינם נוגעים לפגיעה בשם הטוב עומדים
21 מאחורי שיקול הדעת בהחלטה האמורה. על פניו התובעת בררה מתוך הפרסום סוגיה
22 מסויימת, שלגביה אין לנתבעים מידע, שהלוא מידע זה לא הופץ מעולם ודווקא בגינו בחרה
23 להגיש תביעה, הגם שכלל לא ברור האם דווקא סוגיה זו היא הסוגיה המייחסת לתובעת את
24 ההתנהלות החמורה ביותר.

25
26 כלל זאת יש להוסיף את התנהלותה של התובעת, לא רק בניהול ההליך כאן. 39

27 במקרה של מר הורביץ, שם דובר באיום בלבד, בחרה התובעת להגיב לטענות באיום בהגשת
28 תביעה, תביעה שלא הוגשה, הגם שמדובר היה שם בטענות דומות לאלו שהועלו כאן והם
29 נאמרו ביתר חומרה.

30 התובעת בחרה באופן מודע להדיר מהנתבעים מידע, הגם שברור שעסקינן בגוף עיתונאי.
31 הבחירה להחרים באופן גורף גוף עיתונאי היא בחירה קיצונית למדי ונקיטה בהליך כזה
32 במדינה דמוקרטית על ידי גוף ציבורי, צריכה להיעשות במלוא הזהירות, אם בכלל.
33 לא ניתן להתעלם לפיכך מן הרושם, שתביעתה של התובעת לא נעשתה דווקא משום אותה
34 פגיעה בתובעת, אלא משיקולים זרים, שאת תוצאות עלותם משלם ציבור התושבים כולו.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 15-04-35337 מועצה אזורית באר טוביה נ' המקור עיתון מקומי ואח'

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16

40. סוף דבר, התביעה נדחית.
התובעת תישא בהוצאות הנתבעים בסכום של 25,000 ₪.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ט, 07 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

סבין כהן, שופטת בכירה

